

zpravodaj obce Šitbořice

Štengarůček

prosinec 2009

Vážení čtenáři, dostáváte do rukou poslední letošní číslo našeho obecního zpravodaje. Letošní rok nebyl jednoduchý. Celý vyspělý svět postihla krize, která se nevyhnula ani naší zemi a tím i naší obci. Pan starosta Vás informuje, o kolik byly nižší různé dotace a příjmy obce. Důležité je, že se s tím naše obec čestně vypořádala a s novým rozumným rozpočtem začne příští snad příznivější rok. I přes uvedené problémy si myslím, že se v roce 2009 udály věci, na které budeme rádi vzpomínat. Jsem rád, že i náš Štengaráček vás o nich informoval. Poslední čtvrtina roku byla mimořádně bohatá na různé události. Byli u nás na návštěvě přátelé ze Švýcarska a ti mohli posoudit nezávisle, jak se naše obec vyvíjí a mění, protože už k nám jezdí 14 let. V tomto čísle se dočtete o aktivitách maminek z Mikeše, senioři mají novou klubovnu KLAS a opravdu ji naplno využívají. O své

činnosti vás informují obě naše školy MŠ i ZŠ. Mnoho hezkých akcí připravila farnost. Zprávu o neuvěřitelném výročí svatby naší rodačky nám zaslal pan Krupička. Je také autorem vzpomínky na našeho významného rodáka Prof. Jana Stejskala. V těchto pamětech chceme pokračovat i v dalších číslech a dále navázat na vzpomínky dalších našich rodáků, účastníků odboje ve 2. sv. válce. Nechybí tradiční vinařské povídky. Možná si některý čtenář všimne, že jsme v tomto čísle pozapomněli na dvacáté výročí „Sametové revoluce“. Asi má pravdu. Pokusíme se to napravit v některém z příštích čísel. Poprvé po dlouhé době se nám stalo, že jsme dostali tolik příspěvků, až jsme některé nemohli zařadit. Autorům se tímto omlouváme. Uvedeme je příště.

Naše malá redakční rada Vám vážení čtenáři přeje hezké prožití svátků vánočních a mnoho štěstí a zdraví v Novém roce 2010.

Josef Zelinka,
šéfredaktor

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, konec roku se kvapem přiblížil, což přímo vybízí k malé rekapitulaci. Dá se říct, že čerpání rozpočtu bylo v souladu se schváleným rozpočtem obce. Stručný souhrn použitých finančních prostředků v roce 2009 najdete v příspěvku pana místostarosty. Samozřejmě, že v průběhu roku bylo potřeba tento rozpočet několikrát upravit, protože se vždy vyskytnou různé události, které lze jen stěží předvídat. Celostátně však obce od státu získaly menší příjmy a to v průměru o 11,5%. Ani naše obec nebyla výjimkou. Pokles příjmů je sice citelný, nikoliv však ohrožující další chod obce. Tento pokles neohrozí ani plánovanou výstavbu inženýrských sítí pro bydlení. Vzhledem k velmi dlouhému průtahu této plánované akce se obci podařilo vytvořit takovou finanční rezervu, abychom jednu nebo dvě etapy mohli zvládnout i bez cizí pomoci. Od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových již máme konečně souhlas se stavbou sítí. Krajský úřad vyhověl naší žádosti a všechny dotčené pozemky vyjmul ze zemědělského půdního fondu. V zimních měsících proběhne územní řízení a vodoprávní řízení. Následovat bude vydání stavebního povolení a výběr dodavatele. V jarních měsících by pak měla proběhnout vlastní realizace.

V současné době, kdy píší tento článek, se připravuje návrh rozpočtu na příští rok. Na příjmové stránce předpokládáme pro rok 2010 další propad ve výši asi 2 mil. Kč. Toto jsme museli při navrhování rozpočtu na příští rok zohlednit. I přes tuto střídmost ve výdajích je počítáno v rozpočtu pro rok 2010 mimo jiné také na další opravy silnic a chodníků v částce přes 2 mil. Kč.

Zpracovávají se také projekty na výměnu oken a zateplení obou bytoven na ulici Školní s dotací Zelená úsporám a mnoho jiného. Pokud se prognózy dalšího propadu příjmů nepotvrdí, tak budeme jenom rádi. Rozpočet mimo jiné také zahrnuje prostředky na přípravu revitalizace obecního parku. Tato příprava zahrnuje inventarizaci dřevin, dendrologický průzkum, studie, vizualizace a projektovou dokumentaci vč. vyjádření všech dotčených orgánů státní správy. V lednu budeme podávat žádost o dotace. Cílem tohoto projektu je především sjednocení celé kompozice, zvýšení estetické hodnoty, funkčnosti a bezpečnosti. Protože tady všichni žijeme a tento park máme neustále na očích, tak si možná ani neuvědomujeme, že z našeho parku se stává pomalu, ale jistě les. Pokud se podaří zajistit na revitalizaci dotace, tak realizace připadá v úvahu nejdříve v roce 2011. Součástí příprav bude i veřejné projednání celého projektu, takže se budete moci k celému projektu vyjádřit a nemusíte se obávat, že někdo přijde do parku s pilou a začne něco neuváženě řezat. Ke všemu se bude také vyjadřovat odbor životního prostředí až na úrovni JmK.

Vážení spoluobčané, prostřednictvím tohoto časopisu bych chtěl poděkovat Vám všem, kteří jste se po celý rok starali o svoje i veřejná prostranství v okolí svých domů. Věřím, že tuto údržbu budete provádět i v zimních měsících, navzdory novému „chodníkovému zákonu“. Děkuji i všem zastupitelům obce, kteří mi pomáhali v letošním roce rozhodovat o věcech veřejných.

Na závěr mi dovolu, abych vám všem popřál šťastné a veselé prožití Vánočních svátků a úspěšné vykročení do nového roku 2010.

Antonín Lengál,
starosta obce

KRÁTKÉ ZPRÁVY

ZPRÁVY ZE ZASEDÁNÍ RADY OBCE

- Rada obce vzala na vědomí, že od 1.10.2009 jsme se stali plátcí DPH. K cenám za služby bude účtována příslušná sazba DPH a celková částka bude zaokrouhlena na celé desetikoruny nahoru.
- Rada obce pronajala byt na ulici Nikolčická 531 Davidu Urbanovi, Nikolčice 209. Na dobu do 31. 1. 2010.
- Rada obce schválila uzavření smlouvy na rok 2010 na hostování lunaparku o hodových slavnostech. Cena 10 000,- Kč + DPH.
- Bylo schváleno bezplatné užívání místnosti po obuvníkovi ve staré škole pro oddíl stolního tenisu Orla.
- Rada obce schválila průběh návštěvy přátel z družební obce Dinhard ve Švýcarsku. Byla schválena výše ceny daru 1000,- Kč na osobu.
- Rada obce navrhla ke schválení nákup myčky nádobí do kuchyně ZŠ Šitbořice za cenu 118 182,- Kč včetně příslušenství za nejnižší cenovou nabídku.
- Božena Jelínková – holičství Šitbořice, žádá o výměnu okna a vstupních dveří ve výši 23 000,- Kč. Práce provede na své náklady. Rada obce navrhuje zařadit do rozpočtového opatření č. 10. 11. 2009
- A-TOM Sluníčko žádá obec o spoluúčast na projektu Vodafone nadace částkou 72 000,- Kč.
 - Obec přislubuje spoluúčast při financování a její výše bude řešena v rozpočtu roku 2010.
 - Ve druhé části žádá o bezplatný pronájem sokolovny na pořádání plesu 9. 1. 2010. Rada obce rozhodla nájem za 1,- Kč včetně DPH ale uhradit energie.
 - Dále žádá o pronájem zrekonstruované místnosti ve staré škole. Místnost již je pronajata Orlu Šitbořice, na jednorázové akce možnost využití místnosti Klasu po domluvě s p. Krušinovou.
- Rada obce projednala žádost občanů ulice Družstevní o opravu chodníku před bytovkami. Rozhodla zařadit akci do rozpočtu na rok 2010.
- Byl schválen pronájem pozemku v Karpatech I, A. Jelínkovi č.p. 1831 o výměře 842 m². Nájem za pozemek 0,20 Kč/m²/rok.
- Rada obce schválila příspěvek na činnost Charitě Břeclav ve výši 2 000,- Kč.
- Bylo schváleno prodloužení nájmu na zdravotním středisku Šitbořice Vilémovi Vozdeckému do 31. 7. 2010.
- 17. listopadu uspořádal Orel Šitbořice oddíl stolního tenisu turnaj ve stolním tenise, nájem za sokolovnu 1,- Kč včetně DPH.

- Rada obce schválila nákup houpaček na dětské hřiště u zahrádkářského zařízení.
- Rada obce schválila harmonogram inventarizace obecního majetku k 31. 12. 2009.
- Tomáš Franěk požádal o pronájem 30 m² pozemku na parcele číslo 1237. Tento problém řeší vyhláška obce Ohlášení k místnímu poplatku za užívání veřejného prostranství. Rada schválila užívání dle vyhlášky.
- Oddíl kolové Šitbořice požádal o uspořádání 43. ročníku Turnaje mistrů světa v kolové ve dnech 20. 2. 2010 v sále sokolovny. Rada obce souhlasí.
- ZUŠ Klobouky požádala Obec Šitbořice o příspěvek na svoji činnost. Rada obce rozhodla o příspěvku ve výši 5 000,- Kč. Bude dáno do rozpočtu obce na rok 2010. ZUŠ v Kloboukách navštěvuje ze Šitbořic 8 žáků.
- Městská část Brno-Slatina, majetkový odbor, Budínská 2, 627 00 Brno, požádala o příspěvek na žáka ze Šitbořic, který dochází do jejich ZŠ. Rada zamítá, máme vlastní ZŠ s oběma stupni vzdělávání.

*Milan Němeček,
místostarosta*

PŘEHLED OPRAV ZA ROK 2009

Dokončení silnice Karpaty I	300 999,- Kč
Silnice Karpaty II	545 747,- Kč
Silnice u mateřské školky	94 131,- Kč
Silnice v Akátkách	603 538,- Kč
Rozšíření silnice u hasičské zbrojnice	83 953,- Kč
Chodník u autobusové zastávky	325 851,- Kč
Chodník u mateřské školky	91 740,- Kč
Ostatní chodníků po obci	55 550,- Kč
Obrubníky u kostela	34 714,- Kč
Oprava budovy staré školy celkem	408 724,- Kč

Do oprav za rok 2009 Obec Šitbořice vložila bezmála 3 miliony korun. Dále poskytla dotace spolkům a organizacím v Šitbořicích.

Farnost Šitbořice	620 000,- Kč
A-TOM Sluníčko	30 000,- Kč
Rybáři Šitbořice	8 000,- Kč
Mikeš	12 000,- Kč
Sokol Šitbořice	15 000,- Kč

Před koncem roku tvoříme rozpočet na rok 2010 a předpokládáme, že budeme dále pokračovat v opravách komunikací v obci a že bude možno poskytnout dotace organizacím a podpořit život ve vesnici. Největší investiční akcí bude výstavba inženýrských sítí v trati Strážka. Předpoklad zahájení prací k 1. dubnu 2010.

*Milan Němeček,
místostarosta*

POMOCI SPOLUOBČANŮ SI VÁŽÍME

Rád bych poděkoval všem spoluobčanům, kteří úpravou svých předzahrádek, květinovou výzdobou oken a udržováním pořádku na veřejných komunikacích a prostranstvích okolo svých domů přispěli k tomu, že máme pěknou a čistou obec. Není to jen můj pohled. Za celý rok se setkáte s mnohými návštěvami a když se ptají jak se nám daří udržovat čistota a pořádek musíme konstatovat, že velkou měrou nám pomáhají spoluobčané svým přístupem k tomuto problému. Jak všichni určitě víte, na obce padla ze zákona, povinnost uklízet sníh na chodnících v celé vesnici. Přesto Vás všechny moc žádám nenechte tu nelehkou práci jen na pracovnících obce, za každou pomoc při odklizení sněhu z chodníků a případný posyp pískem Vám moc děkujeme. Doufám, že naše dobrá spolupráce bude pokračovat.

Dovolte, abych Vám všem našim občanům popřál klidné a požehnané vánoce a v novém roce hodně štěstí, zdraví, spokojenosti a úspěchů v práci i rodině.

Milan Němeček

ROZŠÍŘENÍ NABÍDKY KABELOVÉ TELEVIZE (TKR)

Vážení uživatelé kabelové televize, v tomto vydání Štengaráčku jste našli anketní lístek, který můžete použít pro vyjádření svého názoru, zda souhlasíte či nesouhlasíte s rozšířením naší kabelové televize o program Nova sport. V této anketě uveďte buď „ano“ pro souhlas, nebo „ne“ pro nesouhlas a dále uveďte svoje jméno a adresu. V případě, že bude TKR rozšířen o tento program, budou muset všichni uživatelé, platit měsíčně o 18,- Kč více, protože tento program je zpoplatněn.

Pro úplnost uvádím informace o poplatcích za kabelovou televizi. V současné době platíme 136,- Kč. Od 1. 1. 2010 budeme platit 138,- Kč, kvůli zvýšené DPH. Pokud bude programová nabídka rozšířena o program Nova sport, tak budeme platit 156,- Kč za měsíc.

Anketní lístek může vyplnit pouze ten, s kým je uzavřena smlouva o užívání kabelové televize. To znamená, za každou televizní přípojku jen jeden lístek. Na každém lístku musí být vyplněna adresa a jméno uživatele, jinak tento lístek nemůže být brán v potaz. Tyto lístky vhaďte do poštovní schránky na obecním úřadě, nejpozději do 31. 12. 2009. Výsledek této ankety bude mít zřejmě rozhodující vliv na hlasování zastupitelů o rozšíření TKR o program Nova sport.

*Antonín Lengál,
starosta obce*

TANEČNÍ KURZ PRO MLÁDEŽ

Mládeži, především pro Vás organizuje obec Šitbořice ve spolupráci se ZŠ taneční kurz, díky kterému byste se měli naučit tancovat dříve, než půjdete v kroji. Tento kurz bude zaměřen převážně na výuku lidových tanců, to znamená, hlavně na polku a valčík. Cílem tohoto kurzu je podpora lidových tradic, protože v posledních letech se stává, že někteří stárci i stárky mají s tancem problém.

Využijte této jedinečné možnosti k tomu, abyste se naučili základním lidovým tancům, které se Vám budou hodit po celý život. Vyučovat bude velice příjemný a sympatický taneční mistr Viktor Janč, který to s mládeží umí. Tento taneční kurz bude mít 7 – 10 lekcí a financovat ho bude obec. Od účastníků tohoto kurzu bude vyžadován pouze symbolický poplatek 200,- Kč za celý kurz. Tento kurz nebude pouze pro žáky 8. a 9. třídy, ale také pro ty, co už vyšli ze školy a cítí potřebu naučit se tancovat. Ještě jednou opakuji, že tento kurz nenahrazuje žádné „taneční“, které budete možná navštěvovat na středních školách, ale jde o podporu lidových tradic se zaměřením na výuku polky a valčíku. Proto se v tomto kurzu nebude učit žádné latinsko-americké tance. První lekce bude již v měsíci lednu. Přesný termín zahájení bude oznámen obecním rozhlasem, v kabelové televizi a na internetu. Kurz bude probíhat v tělocvičně základní školy.

*Antonín Lengál,
starosta obce*

POZORUHODNÉ DÍLO ZE ŠITBOŘIC

V adventní době se ve staré škole konalo několik zajímavých akcí. (Podrobněji o nich píšeme jinde.) Čtěl bych se však zmínit o jednom díle. V obecním muzeu byl vystaven dřevěný betlém, jehož autorem je Zbyněk Valíček. Základní část betléma byla vystavena již před dvěma lety. Každý rok potom kousek něčeho přibýlo. Ale letos jsem opravdu užasl. Vystavený betlém je velký funkční

Betlém Zbyňka Valíčka.

foto: Pavla Bařková

celek – pohyblivý, důmyslně sestavený a velice krásný.

V posledních letech jsem měl možnost zúčastňovat se různých betlémských akcí a výstav. Osobně se znám s mnoha předními českými betlémaři. Sám se již třetím rokem pokouším jeden velký betlém vyřezat. Víím, jaké úsilí vyžaduje jen vymyslet každý další dílec do náročné stavby. Tím spíš, když to celé má být pohyblivé a funkční. Zbytkův betlém patří k tomu nejlepšímu, co jsem zatím viděl. Byl by ozdobou těch nejlepších a největších výstav. Už dnes vysoko překračuje rámec naší obce. My všichni na něho můžeme být hrdí a těšíme se na jeho další zlepšení v příštích letech.

*S hlubokou úctou napsal
Josef Zelinka*

ZPRÁVY Z MIKEŠE

Rok se sešel s rokem a je tady opět předvánoční čas, kdy rekapitulujeme, co jsme za uplynulý rok zvládli, co se nám podařilo. Myslím, že v klubu maminek MIKEŠ bylo úspěšných akcí dost. Počínaje účastí na Tříkrálové sbírce, přes Masopust a velice úspěšnou velikonoční výstavu. Podílely jsme se na farním dni, kde jsme organizovaly hry pro nejmenší, a připravily jsme dětský den s divadelním představením na farní zahradě začátkem školního roku.

Již podruhé jsme připravily Svatomartinské jablečné slavnosti. Společné odpoledne zahájily naše nejmenší děti krátkým vystoupením s písničkami a básničkami, vztahujícími se ke svátku sv. Martina a k podzimu. Pro děti byly připraveny různé soutěže, měly možnost se svézt na poníkovi, pro všechny byla ochutnávka jablek a spousta jablečných dobrot. Úspěšné odpoledne bylo zakončeno lampiónovým průvodem.

Také jsme pro maminky připravily další kurz ubrouskové techniky, který se konal 17. listopadu 2009. Účast byla velká – sešlo se nás asi 30 a všechny účastnice si domů odnášely své výrobky. Myslím, že se všem povedly a všechny byly velice pěkné.

Již od října jsme se společně scházely k vyrábění výrobků a vánočních dekorací, které jsme vám nabízely v našem předvánočním prodeji. První neděli adventní (29. 11. 2009) jste si je mohli zakoupit při rozsvícení vánočního stromu v sále Orlovny. Tuto neděli jsme využily i pozvání do Velkých Němčic, kde jsme také měly možnost prodávat své výrobky u příležitosti rozsvícení vánočního stromu. Další neděli, t.j. 6. prosince, jsme své výrobky prodávaly v prostorách knihovny. Tento den si návštěvníci mohli prohlédnout obrázky Kláry Halasové malované technikou horkého vosku, tzv. enkaustikou. Současně bylo možné si tuto techniku i vyzkoušet.

V neděli 15. prosince byla poslední prodejní výstava vánočních dekorací, doprovázená výtvarnou dílnou pro děti.

Výtěžek z těchto prodejů půjde rovným dílem na konto domova Narnie v Morkůvkách a na konto hospice sv. Josefa v Rajhradě u Brna. Chtěla bych tímto poděkovat všem, kteří nás podporují, ať už přímo při přípravě našich akcí nebo svojí účastí na nich, či zakoupením našich výrobků. Za maminky z MIKEŠe bych vám všem chtěla popřát klidné a požehnané vánoční svátky a úspěšný vstup do nového roku.

A co chystáme v novém roce?

Pro velký zájem maminek bychom chtěli v lednu zorganizovat další kurz pletení z pedigu. Termín kurzu včas zveřejníme na plakátcích. Jako už tradičně připravujeme na závěr masopustu tradiční průvod masek obcí, který se bude pravděpodobně konat 14. února 2010.

Naší další akcí by měla být velikonoční výstava, která tentokrát bude prodejní.

O všech našich akcích vás budeme včas informovat na letáčích, na obecním infokanále a obecním rozhlasem.

Marie Halasová

ZAJÍMAVÁ SOCHA ZDOBÍ ŠITBOŘICE

Socha sv. Urbana, věnovaná od rodiny k 35. narozeninám pro Broňka Kubeše, stojí před sklepem pana Petra Kupky směrem na Diváky. Zhotovil ji řezbář – sochař Ivan „dědek“ Šmíd.

Ivan „dědek“ Šmíd se sv. Urbanem. foto: Václav Nečas

Fascinující na soše je to, že je vyřezána výhradně motorovou pilou. Pouze hrozen je vysekán řezbářskými dlaty. Socha je vytvořená z jasanu. Pan Šmíd je jeden z prvních průkopníků řezby soch motorovou pilou.

Přejeme soše, aby stála ku radosti majiteli i všem kolemjdoucích.

P.S. Sousoší sv. Cyrila a Metoděje v Boleradicích pod rozhlednou je také dílo stejného řezbáře.

Kdo se chce o něm a jeho tvorbě dozvědět více, stačí vyhledat na internetu adresu www.smidivan.cz

Václav Nečas

KLUB AKTIVNÍCH SENIORŮ – KLAS

Scházíme se každé pondělí v podvečer v naší klubovně na Staré škole.

Koncem listopadu, jak se již stalo tradicí, jsme opět nazdobily adventní věnec do kostela. Práce nám šla pěkně od ruky, některé stříhaly větvičky, jiné vázaly na korpus věnce a další už chystaly mašle.

Zdobení perníčků v KLASu.

Také jsme pekly a zdobily perníčky na rořáty. Pekly jsme je nadvakrát. Celkem jsme napekly a nazdobily asi 1 200 perníčků.

S pečením nám pomohly i další ochotné ženy, které nejsou členkami Klasu. V tomto hojném počtu, to opět byla radostná práce a mnohé ukázaly, jak umí krásně zdobit perníčky.

V neděli 5. 12. a 13. 12. v místnostech Muzea ve Staré škole pořádáme ve spolupráci s ministryní výstavu starých hraček, knih, pohlednic a sv. obrázků. Této výstavce vévodí krásně vyřezávaný a letos i pohyblivý betlém Zbyňka Valíčka. Opravdu stojí za podívání.

Naše výstavka navazuje na prodejní výstavu maminek z Mikeše. Peníze získané z dobrovolného vstupného jim předáme a ony vše pošlou do Rajhradu a Morkůvek.

Jaroslava Krušinová

VÝKUP POZEMKŮ ZEMĚDĚLSKÝM DRUŽSTVEM ŠITBOŘICE

Zemědělské družstvo Šitbořice zabezpečuje zemědělskou výrobu prostřednictvím své dceřiné společnosti Zemax Šitbořice, a.s. Tato společnost provozuje výrobu, konkrétně rostlinou, na pozemcích v katastrech obcí Šitbořice, Nikolčice a Diváky.

A při všech ekonomických problémech a nepříznivé situaci, která v zemědělství dlouhodobě je, společnost na pronajatých pozemcích hospodaří a pečuje o ně s cílem udržet jejich hodnotu.

Tyto záměry jsou v posledních letech narušovány různými překupníky a jejich snahami o výkup a následný

prodej půdy, zejm. v katastrálních územích obcí, kde zemědělskou výrobu provozuje právě společnost Zemax.

Proto, a v zájmu zachování rostlinné výroby Zemědělské družstvo Šitbořice vyčlenilo pro rok 2009 část finančních prostředků na výkup pozemků a předpokládá se, že finance na výkup půdy budou uvolňovány i v dalších letech. V první etapě výkupu se jedná o pozemky v k.ú. Šitbořice a Nikolčice, v tratích Strážky, Prašnice, okolí Šitbořického rybníka, Nových dvorů, Vstávání, Slaniska, Pod Křepickou silnicí atd. Zjednodušeně řečeno od okresní silnice vedoucí z těšanské křižovatky do Křepic směrem na západ. Cena pozemků je odvozena od BPEJ, tzn. bonity půdy. Obracíme se na vlastníky, kteří uvažují o prodeji svých pozemků, aby se o případném prodeji informovali v Zemědělském družstvu Šitbořice.

Anna Rozsivalová

OPRAVA POVRCHU POLNÍCH CEST

V letech 1982 až 1985 vybudovalo Zemědělské družstvo Šitbořice několik desítek kilometrů pevných asfaltových povrchů polních cest v katastrech obcí Šitbořic, Nikolčic a Divák. Nové vozovky, do kterých družstvo investovalo nemalé finanční prostředky, měly především usnadnit přesun mechanizace po celém tomto území.

V roce 1991 se z polních cest staly veřejné komunikace a jsou využívány družstvem, organizacemi a občany ze všech tří jmenovaných obcí.

Za téměř 30 let provozu vykazoval povrch těchto komunikací místy značný stav poškození a prozatím nebylo možno provést žádnou větší opravu, neboť chyběly finance. Tento špatný stav bylo nutno řešit. Představenstvo Zemědělského družstva rozhodlo, že nejvíce poškozené úseky cest je nutné opravit, než dojde k jejich úplnému zničení. Bylo rozhodnuto, že se opravy nechají nacenit a ve spolupráci s dotčenými obcemi se pokusí zajistit finanční prostředky. Následně v rámci výběrového řízení na zhotovení díla byla vybrána společnost IMOS Brno.

S radostí musíme konstatovat, že na obcích bylo pochopeno, že opravy jsou skutečně nutné, a bylo přislíbeno, že na opravu místních komunikací přispějí z rozpočtu roku 2010. Celková cena oprav a výsprávek děr v silnicích vyšla na 2 570 tis. Kč. Obec Šitbořice na opravu přispěje částkou 400 tis. Kč.

Doufáme, že dalších 25 let zpevněné polní cesty budou sloužit k plné spokojenosti. Jak dlouho budou tyto vozovky občanům sloužit a umožňovat příjezd k vinicím, záhumenkům a polím, záleží na všech. Polní cesty jsou a jistě budou využívány, nejen k dopravě, ale také jako cyklistické a turistické stezky naší krásnou krajinou.

*Milan Němeček,
člen představenstva*

NÁVŠTĚVA ZE ŠVÝCARSKA

Družba mezi naší obcí a švýcarským Dinhartem začala v roce 1996. Od té doby se uskutečnilo již několik návštěv jak našich občanů ve Švýcarsku tak jejich zástupců u nás. Představitelé obou obcí se dohodli na určitém harmonogramu vzájemných návštěv. Letos, podle dohody, k nám přijela delegace dru-

žební obce v sobotu 3. října. Společně se starostou Peterem Matzingerem přijeli členové obecního zastupitelstva Suzane Monsch, Ernst Kleiner, Ernst Huber a nový obecní zapisovatel Martin Schmid. Jejich příjezd se trochu opozdil, protože naši hosté měli problémy se zavazadly na vídeňském letišti. Připravený program na sobotu se proto musel částečně upravit. Po ubytování jsme s nimi odjeli na prohlídku Brna. Ukázali jsme jim hlavní historické památky našeho krajského města. V Brně jsme i povečeřeli v zajímavé středověké krčmě. Večer byl zakončen v jednom vinném sklepě na Hradisku burčákem a ochutnávkou vín.

Nedělní dopoledne bylo věnováno prohlídce naší obce. Začalo se ve staré škole. Naším hostům jsme ukázali muzeum, knihovnu, moc se jim líbila místnost klubu Mikeš pro maminky s dětmi a nově rekonstruovaná klubovna aktivních seniorů KLAS. Vřelé přivítání nás čekalo v hasičárně, protože s některými hasiči se naši švýcarští přátelé znali osobně z minulých návštěv. Další zastávkou byl kostel, kde se právě scházeli krojovaní stárci a několik dětí taktéž v nažehlených krojích, které pan farář s ministranty odvedl ke slavnostní bohoslužbě do kostela. Hosté zašli i na kůr na začátek mše svaté, na které se jim dostalo pozdravení a přivítání i od našeho pana faráře otce Jiřího Topenčíka.

Švýcaři ve sklepě na Hradisku.

Švýcarská návštěva.

foto: Alois Kaňa

Prohlídka pokračovala procházkou, vedoucí od kostela kolem horní hospody přes Zámeček na Hradisko, doprovázenou povídkami o historii a pověstech, které se vážou k těmto šitbořickým zákoutím. My domácí jsme si uvědomili, jak zvláště oblast Hradiska začíná zarůstat akátem a je poněkud zanedbávaná. Před obědem jsme zvládli ještě krátkou zastávku ve sportovním areálu na Nikolčické ulici a zajeli se podívat i k rybníku.

Hlavním bodem odpoledního programu byl výlet do Moravského krasu s prohlídkou Punkevních jeskyní a propasti Macocha. Měli jsme štěstí, že jsme byli přičleněni k větší skupině turistů z Vídně, takže výklad při prohlídce slyšeli naši hosté v němčině. Pohled do propasti, prohlídka nádherných krápníkových prostor i jízda po podzemní řece Punkvě byl pro ně velkým zážitkem.

Večer byl věnován společnému posezení a besedě, které se zúčastnili všichni členové obecního zastupitelstva.

V pondělí ráno si naši hosté ještě prohlédli obecní úřad a jeho technické zázemí v obecních stodolách. Oba starostové se dohodli na další podobě spolupráce našich obcí. Švýcarské zastupitele čekají v nejbližších dnech komunální volby, ale byli jsme ubezpečeni, že partnerství a družba našich obcí bude určitě pokračovat. S průběhem návštěvy byli švýcarští přátelé velice spokojeni. Výhodou bylo, že byli k dispozici tři tlumočníci: Veronika Zelinková, Vašek Nečas a Alois Kaňa, takže spolu mohlo komunikovat několik skupin najednou.

Josef Zelinka

foto: Alois Kaňa

BRILANTOVÁ SVATBA

V září jsem se v regionálních novinách Jalovec dočetl, že manželé Marie a Jaroslav Jurečkovi ze Vsetína oslavili jubileum – brilantovou svatbu – 70 let společného života. Paní Marie v článku uvedla, že její kořeny jsou v Šitbořicích. To mě zaujalo, a protože na Vsetín to z Valašského Meziříčí není daleko, navštívil jsem paní Jurečkovou a požádal ji o upřesnění jejího vztahu k Šitbořicím.

Paní Marie se narodila v roce 1913 a svoje dětství prožila v Přerově, kde bydlela s rodiči od roku 1918. Její otec Josef Konečný se narodil v Šitbořicích. Vojenskou službu a první světovou válku prožil jako námořník rakousko-uherského loďstva. Po válce změnil zaměstnání a byl až do důchodu strojvůdcem na dráze. Zemřel v roce 1966. Jeho manželka Františka Loubová byla rodačkou z Kroměříže. Josef Konečný měl pět sourozenců a jejich rodným domem byl dům č. 198. Nejstarší bratr Eduard (nar. 1880) zůstal v rodném domě a zemřel ve věku 101 roků. Mladší bratr Jan (nar. 1885) žil rovněž v Šitbořicích v domě č. 290 na Brněnské ulici. Další bratr Václav žil a zemřel ve Vídni, kde byl policejním komisařem. Sestra Anna, provdaná Valíčková, žila v domě č. 264 (ulice U Rybníčka). Marie, provdaná Vozdecká žila v Újezdě u Brna.

Marie Jurečková měla tři sestry. V dětství jezdila na prázdniny do Šitbořic ke strýci Eduardovi a k babičce. Vzpomíná, že v Šitbořicích chodily každý den se sestřenicí Františkou s klbaňkou pro Šrengar, který se tenkrát do klbaňky pumpoval ještě dřevěnou pumpou. Příbuzné v Šitbořicích a šitbořský hřbitov navštěvovala i v dospělosti. Naposledy zde byla před čtyřmi lety.

Se svým manželem Jaroslavem Jurečkou, rodákem z valašské dědiny Rusava, se seznámila na studiích na obchodní akademii v Olomouci. Svatbu měli v roce 1939 v Brně. Po svatbě získal manžel místo ve Vsetínské Zbrojovce a Marie zde byla bankovní úřednicí. Mají dva syny a čtyři vnoučata. Dočkali se také již osmi pravnoučat. Jurečkovi byli zakládajícími členy vsetínského oddílu te-

Manželé Jurečkovi se starostkou Vsetína při oslavě brilantové svatby.

nisu. Sportu a turistice se věnoval zvláště pan Jurečka. Oba manželé ještě před dvěma lety podnikali výlety po Beskydech. Marie je i přes svůj věk stále čiperná a stará se o svého již trochu nemocného manžela.

Paní Jurečková stále vzpomíná na šitbořské příbuzné a známé. Šitbořáci se tak mohou chlubit brilantovou jubilantkou. Nikdo nepamatuje, že by se v Šitbořicích někdo dožil brilantového manželského jubilea.

Josef Krupička

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí přátelé, advent a Vánoce jsou časem, kdy jsou lidé kolem nás více otevření a přístupní pro oslovení a následné rozhovory o věčném životě. O vánočních svátcích si připomínáme příchod Božího Syna na naši Zem. On se rozhodl pro cestu za člověkem, aby zachránil padlé lidstvo. Proto je narození Božího Syna pro nás stálým důvodem k radosti, oslavě a údivu nad Boží nekonečnou milostí a láskou. O Vánocích vždy znovu stojíme v hlubokém, posvátném údivu, jako kdysi stáli betlémští pastýři a mudrci z východu u jeslíček s narozeným Spasitelem. Narození každého dítěte je zázrak,

div a dar. Jeden můj přítel dlouho odmítal uvěřit v Boha. Všechna svědectví z Písma nebo ze života křesťanů pro něj nebyla dost „silná“, aby jej oslovila, zastavila a event. vedla k přemýšlení o Bohu. Až jednou, když držel v náručí své prvorozené dítě a žasnul nad krásou a křehkostí nového života, se v něm něco pohnulo. Uvědomil se, že život je zázrak a dar. I když je otcem narozeného dítěte, nikdy nemůže být Stvořitelem nového života. V tu chvíli se ho Bůh dotkl a on v něho uvěřil. A tak Bůh použil narození dítěte k tomu, aby k sobě přitáhl jednoho nevěřícího muže ... Narozením svého Syna otevřel Bůh cestu k sobě samému pro nás všechny.

Přeji Vám, abyste i o těchto Vánocích žasli a děkovali za dar spasení a věčného života, který nám Bůh daroval ve svém milovaném Synu Ježíši Kristu. A prosím o tuto vánoční radost se rozdělte s lidmi vám blízkými i vzdále-

nými, velkými i malými... prostě předejte tuto radost do každého domu u nás ve farnosti v Šitbořicích. Tak jako se o to právě snažím já i těmito pár řádky.

*Požehnané Vánoce vám přeje Váš duchovní otec
P. Jiří Topenčík*

ŽIVOT VE FARNOSTI

NA SKLONKU ROKU STARÉHO ...

V září se čtyři naši farníci vydali na dvoudenní výlet do Litmanové na Slovensku. Litmanová je známé poutní místo, na kterém se mezi lety 1990 a 1995 zjevovala dvěma dívkám Panna Maria.

Kvůli návštěvě Svatého otce v Brně, jsme pro letošek posunuli slavení výročí posvěcení našeho kostela na 4. října. Slavnosti se zúčastnila i krojovaná mládež. Při této příležitosti byla pro veřejnost opět zpřístupněna kostelní věž.

Díky napečeným koláčům a buchtám, které jsme prodávali, jsme podpořili sbírku na misie.

Jedno sobotní a větrné odpoledne, k tomu jako stvořené, jsme pouštěli papírové draky.

Dovezli jsme zázračný obraz ze Křtin, který věnovali šitbořští farníci Panně Marii Křtinské jako poděkování za přežití druhé světové války. Tento obraz by měl projít renovací.

Sbírkou přebytečných plodů našich zahrad a polí jsme pomohli potřebným z diakonie Betlém.

K výročí darování relikviáře 1749 s ostatky sv. kříže naší farnosti v roce 1749 došlo k jeho renovaci.

V neděli 1. listopadu se konala tradiční tzv. Dušičková pobožnost na místním hřbitově a následující středu světelný průvod.

Pouštění draků.

foto: Petr Krupička

V pátek 27. listopadu proběhla po mši svaté adorace mladých se zpěvem scholy, modlitbou chval, díky a klanění před živým Ježíšem přítomným v eucharistii.

Ženy z KLASu vyráběly adventní věnec pro náš kostel a pánové Linhart a Krupička ten obecní.

Šestého prosince k nám zavítal sv. Mikuláš a vykouzlil na dětských tvářích úžas i radost.

... A NA ZAČÁTKU TOHO NOVÉHO

V lednu, konkrétně v sobotu devátého, by se měla uskutečnit celostátní Tříkrálová sbírka. Minulý rok u nás na 70 koledníků vybralo 69 571,- Kč. Vybere se tentokrát více nebo méně? To bude záležet na každém z nás.

Výroba adventního věnce do dědiny.

foto: Petr Krupička

Minulý rok se v lednu také konalo posezení u cimbálu. Tuto velice úspěšnou a všemi zúčastněnými chválenou akci bychom rádi zopakovali, ale přesný termín zatím nevíme.

za farnost sepsal Ladislav Lengál

webové stránky farnosti: www.farnost-sitborice.org

POUŤ ZA SVATÝM OTCEM DO BRNA

Poprvé od založení se brněnská diecéze dočkala návštěvy papeže. Stalo se tak 27. září 2009. Jak jsem jí prožíval já osobně se můžete dozvědět v tomto trošku delším příspěvku.

Jako jeden ze skoro sto padesáti šitbořických farníků rozhodnutých vydat se na brněnské letiště na setkání se Svatým otcem autobusem jsem musel i já v neděli ráno brzy vstávat. Budiček byl ve tři hodiny a padesát minut, po kterém následovala ranní hygiena, příprava svačiny, dalekohledu a jiných nezbytností. Autobusy (byly celkem tři) měly od nás odjíždět o půl páté, ale nakonec jsme vyjžděli o půl hodiny později. Cesta uběhla rychle, jelikož už po patnácti minutách jízdy jsme spatřili cíl naší cesty – osvětlené letiště v Tuřanech.

Nyní nastala nejtěžší část celé poutě, šestikilometrový přesun z provizorního autobusového parkoviště na dálnici D1 směrem na letiště. Pro mě osobně to problém nebyl, ale chápu starší poutníky, pro které byla cesta přeci jen namáhavá. Na druhou stranu kdy se vám podaří procházet se bez obav po dálnici i třeba v levém pruhu? Celou trasu tam i zpět odhaduji na 12 km.

Do nám přiděleného sektoru A3 jsem se dostal po sedmé hodině společně s prvními slunečními paprsky. Zde si ještě dovolím malou poznámku nebo spíše pochvalu organizátorům. I já musel navštívit mobilní WC a byl jsem velice překvapen tím, že vzhledem k počtu asi 120 000 lidí se před nimi netvořili žádné fronty. Program pro poutníky byl již v plném proudu. Náš sektor umístěný relativně blízko pódia ještě nebyl plný, ale davy lidí stále a bez přestání proudily a do desáté hodiny byly již všichni na svých místech. Ještě než přejdu k samotnému vítání papeže, rád bych se zmínil o nácviku společných odpovědí při mši. Já jakožto hudební antitalent jsem rád, když si zazpívám relativně jednoduché liturgické písně v češtině (i když asi falešně), ale to, co předvedla Svatomichalská gregoriánská schola z Brna bylo prostě úžasné. Sem tam jsem se chytil, ale některé odpovědi jsem vůbec nestíhal. Tam už bylo těch puntíků, teček a obloučků na mě moc.

Čtvrt hodiny před devátou se za našimi zády ozval hluk přistávajícího vojenského speciálu, kterým přilétal prezident ČR s doprovodem. Zazněly prezidentské fanfáry, lidé propukli v jásot a my jsme mohli díky České televizi na obřích obrazovkách sledovat jejich vítání a přesun do VIP zóny. Sám papež přiletěl půl hodiny po prezidentovi ovšem za mnohem většího a radostnějšího jásotu všech zúčastněných. Následovalo projíždění Svatého otce v papamobilu a žehnání věřícím v areálu. Kolem našeho sektoru projížděl dvakrát a i já měl to štěstí, že jsem ho na vlastní oči zahlédl. Po zbytek mše svaté jsem si musel vystačit s obřimi obrazovkami a ráno nachystaným dalekohledem.

Samotná mše trvala dle programu něco přes dvě hodiny, ale mně osobně utekla jako voda. Možná to bylo

i latinou, ve které se mše sloužila a která je pro nás mladší velkou neznámou. Naopak ti starší s odpověďmi neměli moc velký problém. Na začátku došlo k oficiálnímu uvítání brněnským biskupem Vojtěchem Cikrlem, který papeži věnoval kopii stříbrného kříže z 9. století nalezeného v Mikulčicích. Celá mše proběhla klidně a pořádaně a na samotný závěr papež pozdravil poutníky v češtině, slovenštině, polštině a němčině. Osobně jsem zahlédl i vlajky takových od nás vzdálených zemí jako jsou Brazílie a Nový Zéland. Poté papež odjel k přichystanému letadlu a za bouřlivých ovací odletěl směr Praha, kde ho již čekal další program.

Kázání zahájil Svatý otec citací z Nového zákona: „Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím“ (Mt 11,28). Celá homílie byla protknuta tématem naděje, zdůrazněním křesťanských kořenů Evropy, připomenutím významných moravských světců, nutnosti neoddělitelnosti Boha od vědy a pokroku a ujištěním o tom, že nás Ježíš nikdy neopustí.

Po odletu papeže byl přichystán další program, tentokrát hudební pásmo s lidovými písničkami. Ten měl za úkol postarat se o ty, kteří zaujali místo blízko pódia. Odchod z areálu byl totiž postupný a přednost měli ti, co stáli v zadních sektorech. Asi hodinu po odletu Svatého otce jsem se na cestu vydal i já. Batoh již bez svačiny a pití se nesl o poznání lehčeji, sluníčko hřálo a cesta příjemně utekla. K nám do Šitbořic vyrazily autobusy deset minut po třetí a už za půl hodiny jsme byli doma.

Celá pouť se vydařila a zanechala (asi nejen) ve mně hluboký duchovní zážitek a pocit sounáležitosti s ohromným společenstvím věřících po celém světě. A co Vy?

Ladislav Lengál

PO STOPÁCH SV. FRANTIŠKA A JINÝCH

Farnost Šitbořice se spoustou skvělých lidí uskutečnila zájezd do Itálie. Odjezd se uskutečnil 18. října 2009. Sraz byl v kostele zahájen adorací, která byla úžasná tím, že otec Jiří procházel s monstrancí po kostele. Znovu jsme si mohli uvědomit, že je s námi živý Ježíš a že nás

zahrnul potřebnou ochrannou a milostí. Odjezd byl v 15.00 hod. od kostela, kde již byl přistaven autobus. Poutníci nastoupili a rozloučení s mávajícími spoluobčany bylo velice dojemné. Měli jsme 2 řidiče a jednu skvělou průvodkyni, paní Hladkou, která svým zvláštním zbarveným podtónem svého hlasu nás vždy pobavila a zahrnula dostatečnou dávkou humoru.

Všichni jsme v nesmírném očekávání, neboť světec František z Assisi tíhl nesmírnou láskou ke Kris-

tu. Jeho vlídnost a soucit s chudáky byla velikou milostí, kterou sv. František dostal od Boha. Narodil se v italském Assisi roku 1182 jako syn bohatého kupce. Jeho srdce se však dotkl sám Pán a Františkův pohled na život a jeho

Mše svatá v jeskyni baziliky sv. archanděla Michaela.

foto: Alois Kaňka

mysl se začal radikálně měnit. V kostele sv. Damiána pak k němu Pán promluvil z kříže: „Františku, jdi a obnov můj dům, který, jak vidíš, se rozpadá“. František se tedy pustil do opravy kostela sv. Damiána, který se rozpadal, ale až o něco později pochopil, že Pán neměl na mysli

Klášter s kostelem sv. Damiána.

foto: Alois Kaňá

tento kostel, ale církev. Vydal se tedy cestou radikálního následování Krista a apoštolů životem podle evangelia. Roku 1207 se zříká úplně všeho, aby svobodně mohl jít za svým Pánem.

PRVNÍ ZASTAVENÍ...

Bylo na ochozu La Verna (1128 m n.m.). Mohli jsme spatřit skálu, o které se vypráví, že pohltila sv. Františka, když jej pokoušel ďábel. Dále jsme byli svědky a stáli jsme na místě, na kterém se Pán Ježíš zjevil a rozmlouval s Františkem. Naše oči spatřily taktéž místo, kde světec přespával i přebýval. Další překvapení bylo to, že nás průvodčí zavedla do Kapličky, kde dostal sv. František stigmata. Taková zvláštní tichost a síla zároveň. V čele s naším páterem jsme se pomodlili a naše cesta směřovala do kouzelného městečka Assisi.

DRUHÉ ZASTAVENÍ...

Assisi je středověké město rozkládající se na kopci. Zdejší krivolaké, úzké cestičky nás vedou kolem nádherných budov postavených z místního růžového kamene. Assisi bylo domovem sv. Františka. Zakladatel františkánského řádu a ochránce zvířat a přírody. Zde jsme se ubytovali, po náročné cestě nás čekalo hezké apartmá.

Navštívili jsme baziliku sv. Rufína, která v nás zanechala přinejmenším stopu radosti a okouzlení. Vzácné obrazy např. Panny Marie sedmibolestné, nebo úchvatné umělecké dílo kříže s Ježíšem bylo natolik dojemné, že slzy a poklek nechyběli.

Naplnění prvním douškem naše kroky vedly do baziliky sv. Františka. Výstavba této baziliky, která je vlastně dvěma kostely postavenými na sobě začala krátce po světcově smrti. V dolním kostele Chiesa Inferiore se

nachází jeho hrobka. Bohatě zdobené vitráže a fresky na nás jenom dýchaly. V horním kostele Chiesa Superiore jsou opět fresky a vitráže. Na stěnách lodi kostela je namalováno 28 epizod ze života tohoto mimořádného světce. Jsme uchvázeni touto bazilikou, někteří z nás prohlašovali, že zdi jsou jako živé, někteří říkali, že jako by tam František stále byl.

Nějaké to přespání sprška a modleníčko a pokračujeme další bazilikou a tou je sv. Klára.

Kostel z 13 století, ve kterém jsou uloženy ostatky sv. Kláry, byla přítelkyně a ochránkyně Františka, zakladatelka řádu klarisek. V této ojedinělé bazilice je vystaven originální a zázračný kříž, jenž kdysi promlouval k sv. Františkovi v San Damiano. Byla to pro nás poutníky velická čest setrvat a pomodlit se na tomto místě.

Následující den byl výstup na Carceri, poustevnu sv. Františka. Nachází se na hoře Subasio asi 1200 m n.m. – cesta úzká a křivoklatá ale nikdo neztrácel úsměv na rtu.

Středa – půlka týdne se lomí a vše utíká moc rychle. Spoustu poutníků má zakoupeno spoustu dárečků, pohledů, sošek a křížků.

TŘETÍ ZASTAVENÍ...

Místo, kam přijíždíme, se nazývá bazilika di Santa Maria deli Angeli. V barokním interiéru se nachází dvě malé stavby Cappella del Transito a Porziuncola, kde sv. František roku 1226 zemřel. Porziuncola je malá kaplička kterou světec získal od benediktínů a poté jí nechal opravit, čímž v podstatě založil první františkánský klášter. Zde jsme mohli obdivovat sochu sv. Františka s ptáčky a také další perličkou – růže bez trní.

Bazilika di Santa Maria deli Angeli.

foto: Alois Kaňá

ČTVRTÉ ZASTAVENÍ...

Lanciano malebné městečko s krásnou krajinou obdívá nás tím, že se zde stal eucharistický zázrak. V malinkatém kostelíčku je vystaven srdeční sval a krev stejné krevní skupiny jako je na Turinském plátně. Pro nás ne-

jen neuvěřitelný zážitek, ale velikým překvapením bylo, že jsme zde měli slouženou mši svatou. Po mši jsme fotili tento eucharistický zázrak a mnozí z nás seděli jak přibití. Ohromení a zasažení Boží mocí jsme projížděli kolem nádherných skal, ve kterých jsme mohli vidět městečka, projíždíme kolem Apenin 1500 m n. m., je to pokračování Alp s nejvyššími vrcholky kolem 3 000 m. Jsme ubytovaní v San Giovanni Rotondo.

PÁTÉ ZASTAVENÍ ...

Pio z Pietrelciny (1887 – 1968) byl italský kněz a světec, který byl známý zejména pro svá stigmata. Je mu taktéž přisuzováno mnoho zázraků, např. jasnovidectví nebo bilokace. Narodil se v Pietrelcině v Itálii a byl pokřtěn v kostele sv. Anny v Pietrelcině. Město v jihoitalské Apulii na poloostrově Gargano je součástí národního parku.

V San Giovanni Rotondo jsme navštívili původní a novodobý kostel. Nachází se zde mimo jiné i meditační kaple a mozaiková chodba, která vede do zlaté kaple. Navštívili jsme prostory, kde je uložena rakev sv. otce Pia. Nezapomenutelné pohledy na sepjaté ruce modlících se lidí u rakve byly tak silné, že slzy stékaly po tvářích poutníků, kteří zapomínali na dění kolem.

Po pravé straně od kostela vedou schůdky k zalesněné křížové cestě, kde se modlila naše skupinka. Někteří z nás zašli do místní hospůdky a ochutnávali zdejší lahodné moky. Měli jsme na stolečku vydělanou sochu otce Pia, když v tom přistoupil místní člověk a začal se klanět, stali jsme se svědky, kdy otec Pio proměnil nevěřícího člověka ve věřícího, ten člověk nám vypravoval, jak se mu zjevil otec Pio a jak změnil celý jeho život.

to, kde náš kněz Jiří Topenčík sloužil mši svatou. Ta byla požehnáním pro nás všechny a během mše svaté jsme měli pocit, že tento anděl roztahuje své křídla právě nad námi. Prostředí v Monte San Angelo byla velice pěkná a mohli jsme obdivovat krásný pohled na moře.

Pohled na Assisi.

foto: Josef Konečný

SEDMÉ ZASTAVENÍ ...

Loreta – Svatyně svatého domku. Loretánská svatyně je podle staré tradice potvrzena rozsáhlými historickými a archeologickými nálezy – Marinin domek z Nazareta. Když roku 1291 křižáci definitivně opustili Palestinu, byl podle tradice Mariin zděný domek anděly přenesen nejprve do Ilýrie v Chorvatsku a potom do Lorety. V 15. stol. byl nad domkem postaven kostel. V Loretě obdivujeme Svatý domek neboli Santa Kasa. Poutníci zde objímali stěny s takovou vřelostí a úctou, že to kolem jdoucího zasáhne, i kdyby nechtěl.

OSMÉ ZASTAVENÍ ...

Naše poslední výprava vede do nejmenšího a nejstarobylějšího samostatného státu na světě. Republika San Marino se nachází v srdci Itálie, rozloha 61 km, převážně pahorkatá s dominantou vápencového kopce Monte Titano 750 m n. m. Když jsme přijížděli, pršelo a byla hustá mlha. Skoro nic jsme neviděli, ale zato jsme se v jednom obchůdku s ochutnáváním alkoholických nápojů zahřáli. Každý dostal pohárek a pak už se jen rozlévalo. Takže vzpomínka na San Marino byla více méně hřejivá. Zvedli jsme kotvy a směr byl jasný – návrat domů.

V autobuse byla pohoda, tváře úsměvných a spokojených poutníků. Paní Hladká vždy okomentovala něco zajímavého a nechybělo ani modlení růžence. Všem bych chtěla poděkovat za tak úžasný zájezd, ze kterého ještě pořád žiji a který vřele doporučuji i ostatním. Myslím, že nikdo neodjel s prázdnou. Každého Bůh nějak obdaroval a v KLASu vám zajisté rádi pustí film o sv. otci Piovi anebo o sv. Františkovi.

Kristína Psotová

Interiér nové baziliky v San Giovanni Rotondo.

foto: Alois Kaňa

ŠESTÉ ZASTAVENÍ ...

Monte Sant Angelo – Andělská hora 856 m n. m. Legenda vypráví o tom, že se tu v 5 stoletím zjevil 4x archanděl Michael. Bazilika sv. archanděla Michaela je zajímavá tím, že je utvořena v jeskyni a za prosklenou vytráží je strhující socha sv. Michaela – energické mís-

ŠKOLA

MATEŘSKÁ ŠKOLA

ZÁJEZD DO DIVADLA

V průběhu roku zajišťujeme pro děti různá divadelní představení v mateřské škole. Alespoň jedenkrát ročně zorganizujeme zájezd do divadla Radost v Brně, kde je úplně jiná atmosféra než v MŠ. V říjnu děti měly možnost vidět hranou pohádku O Honzovi a zakleté princezně. Pohádka měla moc hezkou výpravu a dětem se líbila.

Výstava „Podzimníček“.

PRACOVNÍ DÍLNA

Už se stalo tradicí, že připravujeme pro rodiče a děti pracovní dílny v mateřské škole. V podzimní pracovní dílně jsme vyráběli „Podzimníčka“. Rodiče a děti využili různé přírodniny (dýně, brambory, semínka, větvičky, ...) a vytvořili krásné podzimní dekorace, které nám dlouho zdobily chodbu.

SKUPINKY

Edukativně stimulační skupinky navštěvují všechny předškolní děti s rodiči. Sérii deseti lekcí jsme zahájili 3. 11. 2009.

BESEDA S DŮCHODCI

V pátek 6. listopadu vystoupily naše děti s pásmem Cirkus na besedě s důchodci. Máme radost, že vystoupení malých dětí je hodnoceno našimi spoluobčany vždy kladně. Děti se na babičky a dědečky moc těšily a za hezké vystoupení dostaly výborné šitbořické koláče.

PLAVÁNÍ

Letos děti absolvovaly plavecký výcvik poměrně brzy. Plavat jezdilo 17 dětí a byly hodně úspěšné. Všichni splnili úkoly, dokonce 8 dětí uplave 5 metrů. Plavecká škola stále něco zlepšuje. V poslední

lekcí plavání čekalo na děti obrovské překvapení. Paní učitelka plavání naučila děti říkanku:

Čáry, máry vodníčku, vystrč hlavu chvíličku.

Čáry, máry vodníčku, pohlad' s námi vodičku.

Šikovní jsme všichni byli, poklad jsme si zasloužili.

Když děti volaly na vodníčka, zazněla hudba a přitáhl opravdu vodník. Hodil dětem do bazénu poklad, který si opravdu zasloužily. Dětem se plavání letos moc líbilo.

VÍTÁNÍ

Pravidelně se zúčastňujeme vítání občánků. V neděli 8. listopadu naše děti přivítaly 11 dětí a za celý rok 2009 celkem 18 budoucích kamarádů.

VÁNOČNÍ STROM

Už třetím rokem v Šitbořicích slavnostně rozsvěcujeme vánoční strom. Společně se základní školou zajišťujeme kulturní program, aby atmosféra byla opravdu vánoční. Slavnost se vydařila, svědčí o tom velká účast občanů.

MIKULÁŠSKÉ HRANÍ

I do mateřské školy chodí Mikuláš a dětem nosí nadílku. Ve čtvrtek 3. prosince, když přicházely děti ráno do MŠ, je vítal rozsvícený stromeček. Na celé dopoledne jsme připravili zábavný program. Děti si hrály na čertíky a anděly, tančily, zpívaly a nechyběly ani soutěže. Není divu, že odpoledne většina dětí usnula.

CO NÁS JEŠTĚ ČEKÁ

- loutkové divadlo v MŠ
- vánoční slavnost

Jménem dětí a zaměstnanců mateřské školy přeji všem spoluobčanům hezké a klidné vánoční svátky, do nového roku pevné zdraví, hodně štěstí a pohody.

Miroslava Kominacká,
ředitelka

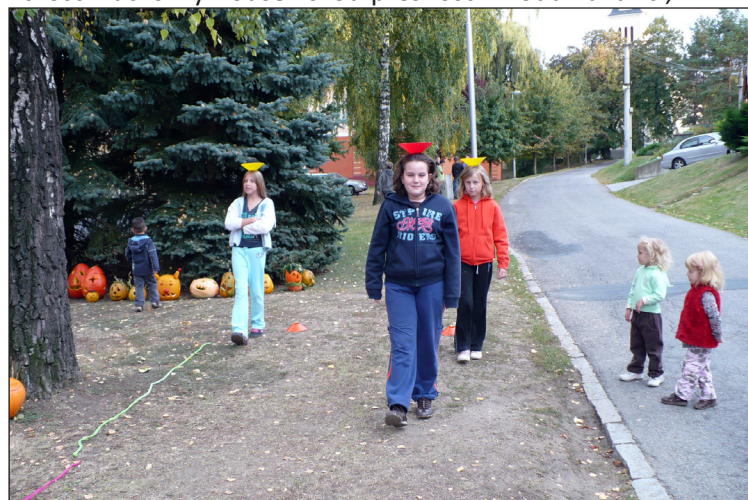

Děti z plaveckého kurzu.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

VÁCLAVSKÉ SLAVNOSTI

I tento rok základní škola připravila slavnosti, které se konaly u příležitosti svátku Svatého Václava. Vše se odehrávalo v pátek 2. 10. v 16.00 hodin u místní Orlovny, kam mohli přijít úplně všichni a zasoutěžit si v nejrůznějších disciplínách. Na jednotlivých stanovištích plnili zábavné úkoly a odměnou pro každého byla sladká malíčkost. Žáci si vyzkoušeli svou přesnost v hodu kukuřicí,

Václavské slavnosti.

pohotovost ve znalostním kvízu, zkoušku smyslu pomocí aromaterapie a mnoho dalších. Mezi zápolící děti se občas přidal i nějaký ten přihlížející dospělák a zavzpomínal tak na staré časy. Občerstvení pro děti i dospělé zajišťoval pan Hrouzek, tradiční placky s povídky a beleže s mákem připravili a prodávali zaměstnanci školy. Součástí celé akce byla výstava dýní, které vytvořili žáci ve školní družině nebo doma a bylo se opravdu na co koukat. Tímto bychom chtěli také poděkovat všem babičkám, které se podílely na přípravě placek.

MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

V 1. – 5. ročníku se uskutečnil projekt multikulturní výchovy Barevný svět, který umožňuje žákům seznamovat se s rozmanitostí různých národů, jejich tradicemi a hodnotami a lépe si uvědomovat i svoji vlastní kulturní identitu. Projekt rozvíjí smysl pro spravedlnost, solidaritu a toleranci. Hluboce se dotýká i mezilidských vztahů ve škole, vztahů mezi učiteli a žáky, žáky navzájem, mezi školou a rodinou, mezi školou a místní komunitou.

Multikulturní výchova prolíná všemi oblastmi. Blízkou vazbu má zejména na vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace, Člověk a společnost, Informační a komunikační technologie, Umění a kultura, Člověk a zdraví, Člověk a příroda.

DEN SE SENIORY

V úterý 27.10. se mohli přijít podívat všichni senioři na otevřené vyučovací hodiny, které probíhaly na

1. stupni. Senioři měli možnost strávit první vyučovací hodinu přímo ve třídách, kde bedlivě sledovali činnost dětí a někteří se i dokonce zapojovali do samotné výuky. Děkujeme všem babičkám, dědečkům i rodičům za jejich hojnou účast a budeme se těšit za rok na shledanou!

VÁNOČNÍ DÍLNY

V pátek 27. 11. se konaly v ZŠ již tradiční vánoční dílny. Prostory školní jídelny se tak změnil v jedno velké pracoviště, kde zavládla předvánoční atmosféra. Celé odpoledne bylo zahájeno pásmem písniček a básniček, které si připravili žáci naší školy. Zváni byli všichni, kdo si chtěli vyzkoušet a vyrobit netradiční dárek či dekoraci. Žáci s rodiči si mohli nazdobit voňavé perníčky dle libosti a fantazie, zhotovit ozdoby z aluminiové folie, modelovat z hlíny, zdobit větvičky polystyrenovými kuličkami či vyrábět vánoční řetězy. Jako každoročně se zde vyráběly i adventní věnce, které zajišťovala SOŠ a SOU Rajhrad. Kdo chtěl, mohl si zakoupit ukázkové kusy a ti zdatnější se pustili do výroby vlastních věnců či svícňů.

BIBLE A MY

Gratulujeme Pavlu Halasovi za skvělé umístění v soutěži Bible a my a přejeme hodně úspěchu do krajského kola!

TANEČNÍ KURZY

Škola ve spolupráci s obcí nabídne starším žákům i absolventům ZŠ taneční kurz, zaměřený na výuku polky a valčíku. Tímto krokem tak vycházíme vstříc mládeži, která si pak může s jistotou zatancovat při konání místních společenských akcí. Bližší informace Vám budou nabídnuty prostřednictvím vitríny před OÚ, v místním vysílání TV a na webových stránkách školy.

CHYSTANÉ AKCE:

- Koledování v kostele 10. 1. 2010
- Dětský karneval 14. 3. 2010
- Zápis žáků do 1. Ročníku 19. 1. 2010

Za kolektiv učitelů zpracovala
Mgr. Petra Strouhalová

webové stránky školy: www.zssitborice.webnode.cz

ČISTIČKA ODPADNÍCH VOD PODRUHÉ

V důležitosti provozovat čištění odpadních vod bychom chtěli pokračovat a navázat na nedávný příspěvek pana Pešťála, neboť povinnost čistit odpadní vody upravuje legislativa vodního hospodářství. Např. z vodního zákona 254/2001 plyne, že je účelem chránit povrchové a podzemní vody, stanovit podmínky pro hospodárné využívání vodních zdrojů a pro zachování i zlepšení jakosti povrchových a podzemních vod ... § 38. Kdo vypouští odpadní vody do povrchových nebo podzemních vod je povinen zajišťovat jejich zneškodnění v souladu s podmínkami stanovenými v povolení k jejich vypouštění.

Obec Šitbořice vypouštěla produkované odpadní vody (OV) do jednotné kanalizační sítě, která byla zaústěna do Šitbořického potoka. Některé rodinné domy byly vybaveny septiky s částečným předčištěním odpadních vod, část vybavena žumpami s odvozem OV a někteří producenti vypouštěly OV přímo do kanalizace.

Od roku 2006 byla zprovozněna mechanicko-biologická čistírna odpadních vod (ČOV) s biologickým odstraňováním dusíku. ČOV je vybavena zahušťováním a odvodněním vyprodukovaného kalu. Kal je odvážen odbornou firmou k likvidaci.

Jednotná kanalizace má negativní vliv na průběh čištění odpadních vod na ČOV, neboť přivádí nejen OV, ale i velké množství dešťových vod nebo vod z tání sněhu, které nazýváme balastními vodami. Balastní vody přináší ze zpevněných ploch (komunikace aj.) písek, posypové soli, olejové úkapy aj. Posypové soli se naředí a prochází ČOV až do odtoku a zbytečně zvyšují rozpuštěné anorganické látky, za které se platí. Minerální oleje se většinou zachytí na stěnách kanalizace, čerpací jímky a v aktivaci snižují přestup kyslíku z dmychaného vzduchu do kalové směsi. Velkým problémem je přivedený unášený písek nebo šterk (kameny). Jednak způsobuje obrazivost na strojním vybavení ČOV (např. čerpadla), jednak zanáší některé nemíchané prostory v čerpací stanici a jednak zvyšuje množství odvážených hmot z ČOV, které jsou placené. Problém s unášenými hmotami byl již diskutován v předchozím článku. Navíc doplňujeme, že v ČSN 75 6401 je orientační množství písku od 1 EO za rok 5,5 – 7,3 l. Z množství odvezeného písku a šterku na ČOV Šitbořice je 419,8 l/EO/r a tj. větší množství o dva řády.

ČOV je vyprojektovaná a postavena pro kapacitu OV od 2 060 obyvatel. V současnosti je podle přivedeného BSK₅ 907 EO. Nižší organické zatížení ČOV ovlivňuje:

- Okolo 300 občanů ze Šitbořic je zaměstnaných v bývalém areálu ZD, od kterých jsou odpadní vody odváděny do ČOV ZD.
- Nepřipojené původní septiky u RD.
- Nenapojené RD na obecní kanalizaci.

Příjemce vyčištěných vod je Šitbořický potok. Podle vyhlášky 61/2003 Sb. novelizovanou vyhláškou 29/2007 Sb. je vodoprávním Rozhodnutím povolena kvalita vypouštěných vod v ukazatelích („p“/“m“):

- Biochemická spotřeba kyslíku (BSK₅) – 20/40 mg/l
- Chemická spotřeba kyslíku (CHSK) – 100/150 mg/l
- Nerozpuštěné látky (NL) – 25/50 mg/l
- Amoniakální dusík (NH₄-N) – 15/30 mg/l

V Rozhodnutí je četnost provádění chemických rozborů je nařízena 1x za měsíc.

Množství vypouštěných vod je 129 703 m³/r a maximální dešťový průtok je 250 000 m³/r. Měření vypouštěných vod je kontinuální se záznamem.

Vynaložené prostředky na mechanicko - biologické čištění, ale mají pozitivní vliv na ochranu životního prostředí, neboť ČOV zachytí za den:

- BSK₅ = 39,8 kg/d a tj. s efektem 97,5 %
- CHSK = 114,93 kg/d a tj. s efektem 93,15 %
- NL = 43,93 kg/d a tj. s efektem 91,47 %
- Nc = 14,37 kg/d a tj. s efektem 76,58 %
- Pc = 2,06 kg/d a tj. s efektem 93,15 %

Nezanedbatelný je i zachyt těžkých kovů:

- Zinek = 28,0 g/d
- Měď = 3,8 g/d
- Olovo = 0,9 g/d
- Kobalt = 0,8 g/d
- Nikl = 0,6 g/d
- Chrom = 0,56 g/d
- Kadmium = 4,0 mg/d
- Arzen = 7,0 mg/d
- Rtuť = 2,0 mg/d

Obsah těžkých kovů a dalších polutantů v odváženém kalu posunuje cenu likvidace kalu na vyšší hodnotu.

Z pohledu udržení stavu životního prostředí je čištění odpadních vod nezbytné a obec Šitbořice si zvýšila kredit vybudováním ČOV. Je pravdou, že provoz ČOV však zatěžuje finančně rozpočet obce, který se pohybuje řádově v mil. Kč za rok.

Náklady na provoz lze rozdělit na:

- El. energie na provoz dmychadel, čerpadel, mechanického předčištění, odvodnění kalu a míchadel
- Odvoz písku odbornou firmou
- Odvoz odvodněného kalu odbornou firmou
- Náhrady za vypouštěnou vodu do potoka
- Chemické rozbory přítoku a odtoku odpadní vody
- Mzdy obsluhy a příležitostně i technologa ČOV
- Opravy a odpisy
- Provozní hmoty mazání, flokulant na odvodnění kalu

Náklady na provoz ČOV mohou ovlivnit všichni občané, kteří jsou napojeni na kanalizaci svými produkovánými odpadními vodami. Kvalita odpadních vod např. vypouštěním odpadních vod ze živočišné výroby zatěžuje ČOV mimo jiné dusíkatými látkami a fosforem. Pokud jde o dusíkaté sloučeniny může biologický proces ČOV téměř z 60% odstranit. Převážně se dusík vyskytuje v odpadních vodách ve formě amoniakální formě, kterou proces musí nejprve zoxidovat na formu dusičnanů nebo dusitanů. Postup nazýváme nitrifikací a je náročná na kyslík, neboť na 1g amoniakálního dusíku je potřeba 4,2g kyslíku. Litotrofní nitrifikační mikroorganismy produkují v oxickém prostředí dusičnany nebo dusitany. Na jeden kg kyslíku dodaného do aktivace je potřeba přibližně 1,2 kW. Odstranění oxidovaných forem dusíku je naopak méně energetická náročnost, neboť se provádí v bezkyslíkatém prostředí a nazývá se denitrifikace. Proces z oxidovaných forem dusíku pomocí organotrofních mikroorganismů spotřebuje kyslík a plynný dusík uniká do ovzduší. Aktivace je pouze mechanicky míchaná. Snížením amoniaku v odpadních vodách by měla být snaha všech producentů. Zdrojem amoniaku mohou být i nepřipojené septiky nebo žumpy, které svým anaerobním prostředím rozkládají organické látky obsahují dusík v molekule (např. bílkoviny aj) právě na amoniakální dusík. Doporučujeme významně omezit vypouštění vod obsahující amoniak nebo dusík do kanalizace. Nezbytné z tohoto pohledu je i překlenout stávající septiky.

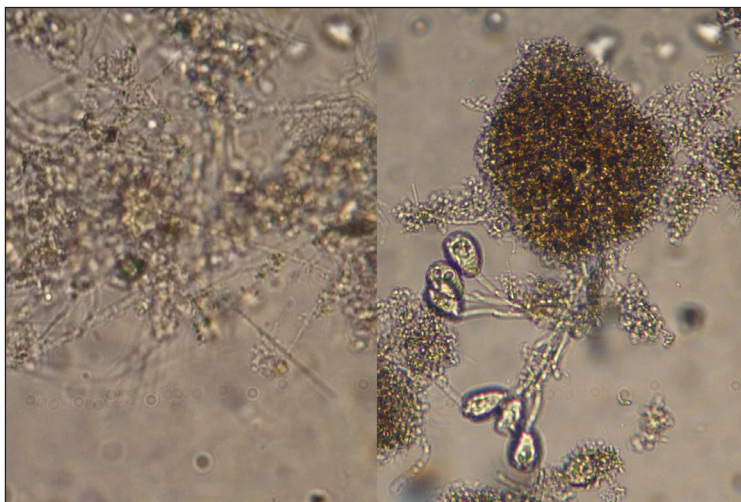
V žádném případě nevypouštět zbytky barev, pesticidů, herbicidů, minerálních olejů, rostlinných olejů, tuků a dalších nepatřících látek do kanalizace. Zejména toxické látky působí na bakterie, které jsou základem biologického čištění. Minerální oleje dokáží omezit přestup kyslíku k bakteriím a zvyšují potřebu energie na výrobu kyslíku. Rostlinné oleje a živočišné tuky mají vysoké koncentrace organických látek a zvyšují také potřebu energie na kyslík. Mohou obsahovat až 100x vyšší CHSK než splašky.

Samostatnou kapitolou jsou v současné době výpalky, které zatěžují ČOV počínaje čerpadly, česlemi, lapačem písku a nakonec aktivaci. Zvyšují nároky na ruční práci, odvoz shrabků a hmot z lapače písku a odvoz odvodněného kalu. Obdobně lze hodnotit spláchnutí výlisků do kanalizace. Oba druhy odpadů nesmí být vypouštěny do kanalizace, neboť mají vysoké hodnoty organických látek. Jen pro orientaci jejich koncentrace CHSK je až 50x větší než běžná odpadní splašková voda.

ČOV je enormně zatížena pískem a štěrkem. Jejich omezení je již popsáno v předchozím článku. Významné zabránění vniku písku a šterku je i postupné budování oddílné kanalizace, která odvede dešťové vody přímo do Šitbořického potoka a odpadní vodu v menším množství dostaneme na ČOV.

Tuky, oleje, výpalky, výlisky aj. ovlivňují složení odpadních vod a nevyváženost mezi organickým znečištěním a biogenními prvky (dusík a fosfor) způsobuje nesprávný růst bakterií. Vytváří se bakterie jejichž růst není vložkovitý, ale vláknitý. Vlákna mají schopnost vytvářet pěnu na hladině aktivace dále kal v dosazovací nádrži nesedimentuje a má snahu unikat až do vyčištěné vody. Pěna působí nepříznivě na hladině nádrží, neboť zasychá na omývaných plochách a odstraňovat ji je možné jen ručně. Koncentrace kalu v aktivaci se snižuje a odstraňování organického znečištění je omezováno. Únik pěny také zvyšuje zbytkové koncentrace. Odstranění tvorby vláknitých mikroorganismů je běh na dlouhou trať pro obsluhu. Navíc se odstraňovaný kal hůře zahušťuje a odvodňuje. Technologie kalového hospodářství nestačí zajistit odstranění přebytečného kalu a zvyšuje časové nároky na obsluhu včetně většího množství odvodněného kalu.

Pro informaci na obrázku je vidět kal těžko sedimentující a dobře sedimentující.

Kal těžko sedimentující (vlevo) a dobře sedimentující.

V příspěvku byla snaha ukázat nezbytné biologické čištění odpadních vod a chovat se ekologicky k životnímu prostředí. Atropogenní činnost může mít někdy nevratné účinky na ně. Náklady na zachování životního prostředí neustále narůstají, ale musíme si uvědomit, že revitalizace kontaminovaného prostředí je daleko nákladnější a v několika případech i nevratná.

Apelujeme na všechny občany, podnikatele, zemědělce, vinaře aj., aby se chovali ekologicky ve vypouštění odpadních vod do kanalizace a chovali se k ČOV šetrněji, neboť neumí zázraky.

Vaši trvale bdící nad provozem ČOV – obsluha, technolog a vše platící obec.

Dr. Jaroslav Sojka,
technolog ČOV

ZE ŠITBOŘICKÝCH KRONIK

Z RODINNÉ KRONIKY JANA STEJSKALA

Šitbořický rodák profesor Jan Stejskal (nar. 1907) v rodinné kronice popsal své životní osudy od svého dětství, studijní léta, vojenskou službu, účast ve Slovenském národním povstání a svou učitelskou dráhu.

Na své dětství v Šitbořicích před sto lety vzpomíná takto:

Své dětství jsem prožil v Šitbořicích, kde jsem se narodil v dědečkově domě čís. 232. Později naše rodina bydlela v domě čís. 13 (5 chlapců a dvě děvčata). Tatínek vlastnil a hospodařil na 8 hektarech polí. Byl mírným a pokojným člověkem. Vodíval Šitbořické poutníky každý rok na poutě do Křtin a do Žarošic. Rodiče nás šatili jednoduše bez lepších věcí. Jakmile se oteplilo, chodili jsme bosí, což se již dnes neuvidí. Bosky chodili i dospělí lidé bez rozdílu pohlaví. Jedli jsme obyčejná venkovská jídla, málo masa, více buchty, knedlíky, fazole, smíchaná s kroupami (šolmétr) a brambory. Více masa se jedlo v zimě, kdy bývaly zabíjačky a také když byli králíci.

V roce 1914, když mě bylo 7 roků, začala 1. světová válka a tatínek i jeho bratři narukovali do rakousko-uherské armády. Za války jsme málo chodili do školy, protože jsme museli nahradit chybějící otce při polních pracích. Nejhorší pro nás bylo pohánění při mlácení. Obec nebyla tehdy ještě elektrifikována a mlátičky se o žních poháněly pomocí žentourů, kterými otáčeli koně i krávy. Jen velkostatek měl parní lokomobilu. Byla to pro děcka velká podívaná, když ji převáželi z Martinic do šitbořického dvora a když pak mlátili a slámu na stoh podával elevátor. My jsme u dědečka otáčeli žentour s jeho koňmi a našimi kravami. Odpoledne jsme netrpělivě čekali, až poženou panské jalovice a krávy z pastvy, což pro nás znamenalo brzký konec této jednotvárné práce. Mlátičky byly jen vytřásadlové a domkaři měli mlátičky bez vytřásadel na pohon ruční klikou. Pohánění skončilo až po elektrifikaci Šitbořic koncem dvacátých let, kdy žentoury nahradili elektrické motory a zavedly se mlátičky, které zrno vyčistili od plev.

Jinou naší povinností bylo pasení husí na strništích jakmile nastaly žně. Husí byla plná dědina a chovaly se v každém domě. Páslo se večer za chládku po šesté hodině a brzy ráno se hnalo co nejdříve, dokud nebylo vedro. Aby se husy dobře pásly, museli jsme jim zpívat: „Paste se mně housata, napaste si volata. Napaste se jako džbán, poženeme ke stodolám a od stodol k hájíčku, na tu čerstvou vodičku!“ Napasené husy šli domů v řadě za sebou a nebyla s nimi žádná práce. Horší to bylo cestou na pas-

tvu, kdy šly v houfu. Někdy se nám pomíchaly dohromady s jiným hejnem a začaly se navzájem klovat a trhat. Každá hospodyně měla označeno hejno nějakou barvou na hlavách hus, nebo nějakým poznatelným zastřížením peří. Hejno se samo poznalo a cizího příslušníka odhánělo. Honili jsme husy na libovolné pole, pokud na něm nebyla „vétka“ – na dřevěné tyčce vích slámy z povřísla, nebo akátová větev s listím, což znamenalo, že majitel pole tam nedovoluje pást, protože tam poroste zasetá jetelina. Nejlépe se husy pásly na ječmenovém strništi. Na žitném se pást odmítaly. Honili jsme nejčastěji na pole k Novým Dvorům, málokdy nad dědinu klesu.

Z obecné školy si pamatuji, jak jsme si ve třídě hrávali na modelu obchodu a chodili tam nakupovat. Když jsem byl ve vyšší třídě, tak mě jednou kluci obvinili, že jsem vybral pěnkavčí hnízdo na vrbě za mlatama u rybníčka, kde jsme honili veverku, která tam seděla na vysokém topolu a nakonec nám stejně utekla do humen. Báľ jsem se jít do školy a skrýval se doma v kůlně na seno. Býval jsem tehdy u dědečka a sourozenci mě proto říkali „stařečkův Jenda“. Ke konci války jsme chodili s bratrem Arnoštem do stejné třídy, když on byl v nižším oddělení. Pan učitel nás zkoušel, zda známe státní hymnu „Zachovej nám hospodine ...“. Arnošt ji neuměl a tak zůstal po škole, aby se ji naučil. Jako chlapec jsem honíval na pastvu k Vysoudilkám dědečkovy krávy. Když vyčenec, který se sekl jen jednou, povyroste.

Když se tatínek vrátil v květnu 1919 z ruského zajetí, vzal mě domů a poslal do měšťanky v Kloboukách. Ze Šitbořic nás chodilo do této školy kolem deseti. Se mnou do třídy chodili ještě tři Šitbořáci – Antonín Viktorin, Božena Matějčková a Oldřich Valíček. Ve škole nás v přírodopisu naučil pan učitel Huták znát květiny našeho kraje, které jsme mu od jara nosili. On nám je jmenoval a my jsme jejich názvy zapisovali do malých deníčků.

Do školy jsme chodili pěšky, ať bylo bláto nebo sníh. Ráno jsme vyšli v 6 hodin a o půl osmé jsme byli ve škole. Chodili jsme přes Prosňáky, pak po loukách pod Novým Horama k Martinicím a na silnici a od ní do Klobouk jsme šli ulicí „Vohavou“. Cestou jsme museli zdravít dělníky z velkostatku Martnice, nebo jinak nám hrozilo přetáhnutí bičem.

Veselá bývala cesta domů v létě, kdy jsme se koupávali v Martnickém rybníku. Klobouckou měšťanku jsem skončil v roce 1922. To mě bylo 15 roků a skončilo mé dětství.

Tolik jen malá část z profesorovy rodinné kroniky. V kronice jsou zajímavé jeho zážitky z učitelování na Slovensku, zejména z jeho účasti na Slovenském národním povstání. O tom však v některém dalším Štengaráčku.

Josef Krupička

POVÍDÁNÍ O VÍNĚ

PŘEKVAPENÍ PŘI SKLIZNI HROZNŮ

Nástrahy ročníku 2009 připravily nejednomu z nás nepříjemné překvapení. Těžko si v září a říjnu všichni uvědomili, jak nepříznivé a nestálé počasí provázelo kvetení vinohradů. Protože se pohybují okolo vinohradů v různých částech Moravy, mohl jsem pozorovat rozdíly v termínech kvetení, které se daly počítat na více než 50 dní. Nemyslím tím to, že by jednotlivé vinice kvetly až 50 dnů, ale to že na Mikulovsku už vinice fázi kvetení ukončovaly a v jiných částech Moravy byly teprve na začátku kvetení. Prakticky se tedy fáze kvetení prodloužila z obvyklých 10 až 14 dnů na rizikových 20 a někdy i 25 dnů.

Praktických dopadů na množství a kvalitu sklizených hroznů bylo tedy několik. Prodloužení termínu kvetení bylo způsobeno ochlazením a na srážky poměrně bohatým obdobím v méně vhodném období. Kvalita odkvětu některých odrůd tím výrazně utrpěla. Na hroznech bylo možné najít kuličky různých velikostí a také celkový počet bobulí na jeden hrozen byl snížen. Proto při odhadování výnosů docházelo k velkým nepřesnostem a při sklizni některých odrůd jsme se dočkali nepříjemného překvapení, jak málo hroznů se nám letos urodilo. Přesnější bylo ale vyjádření o hmotnosti jednotlivých hroznů, protože ta byla právě vlivem sprchnutí podstatně snížena.

Tato nechtěná redukce sklizně byla podle mnoha zkušenějších pěstitelů také ovlivněna větším výnosem v roce předešlém. Méně hroznů nás sice na straně jedné může mrzet, ale charakter a kvalita vín z takových hroznů nám to jistě vynahradí. Dobrým vkladem pro kvalitu vín je příznivý poměr mezi cukernatostí hroznů a množstvím kyselin. Na konci listopadu letošního roku tedy můžeme ochutnávat vína s lepší harmonií. Někomu sice můžou typicky svěží, až ostré kyseliny chybět, ale ročník 2009 je ve vínech z dobře vyzrálých hroznů prostě nemá.

Pokud bych chtěl krátce charakterizovat vína z ročníku 2009, okamžitě si vzpomenu na Veltlínské zelené. Tato, pro naše vinohrady typická odrůda je díky nižším výnosům naprosto mimořádná. Z bílých jsou to dále Rulandské bílé, Chardonay, Müller Thurgau, Ryzlink vlašský a Ryzlink rýnský. U těchto odrůd se setkávám právě s tím, že už nyní dosahují harmonického poměru mezi vůní a chutí, bez typicky mladých „nezkrocených“ kyselin.

Samostatnou pozornost si zaslouží červená vína. U nich je nižší obsah kyselin, spojený s odbouráváním kyseliny jablečné výborným předpokladem pro opravdu vysokou kvalitu. Nechci v žádném případě mluvit o ročníku desetiletí nebo století, jednoduše řečeno se na vína ročníku 2009 těším.

Rád bych nám všem popřál krásné prožití svátečních dnů a především pevné zdraví a štěstí pro přicházející rok 2010.

Aleš Urbánek

ALJAŠKA - ZEMĚ MEDVĚDŮ A DIVOČINY (1. ČÁST)

Svojí sérií vyprávění bych vás chtěla seznámit nejen s krásnou přírodou Aljašky, ale také se zážitky, které jsem měla možnost prožít poslední dva roky při dvouměsíčním letním cestování Aljaškou se studentským programem Work and Travel. Před vyprávěním o svých cestách vám v této části nastíním práci v rybárně, která cestování předcházela.

JAK JSEM PRACOVALA NA ALJAŠCE

Aljaška (anglicky Alaska) je největším státem USA s rozlohou 1 717 854 km², na nichž žije asi 627 000 obyvatel. Hlavním městem, i když ne největším je Juneau. Největším a zároveň jedinou metropolí Aljašky je město Anchorage. Na historii této země je zajímavé, že Spojené státy koupily Aljašku od Ruska na jaře roku 1867 za 7,2 mil. dolarů. Aljaška se tedy stala prvním státem, který přímo nesousedí s ostat-

ními americkými státy a stala se 49. státem USA. Koupě se později ukázala pro USA velice výhodnou z hospodářského i strategického hlediska. Tento obchod století otevřel pří-

stup Spojeným státům k obrovskému přírodnímu bohatství – nerostnému bohatství, možností rybolovu, rozsáhlým lesům a ke kožešinám. Na Aljašce byla objevena velká naleziště zlata, převážně okolo řek Yukon a Klondike. Na sever začaly během zlaté horečky přicházet desítky tisíc kopáčů v naději, že narazí na bohaté naleziště. Populace na Aljašce

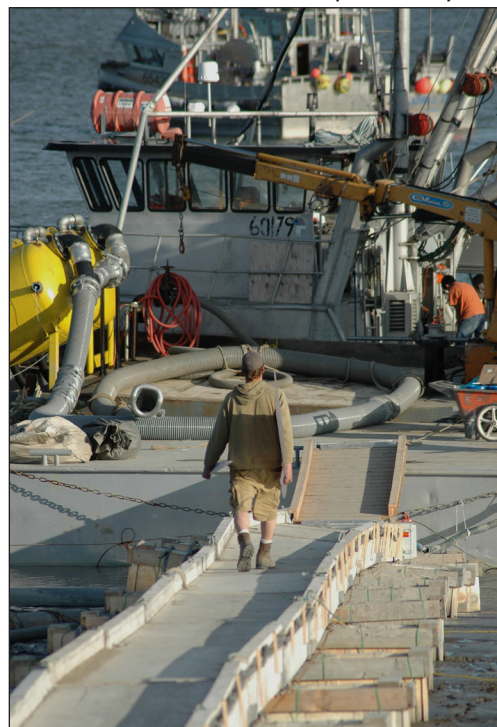
Zásobování základny k odčerpávání ryb.

foto: Pavla Batková

se za 10 let téměř zdvojnásobila. Významným pro obchod se stal lov lososů a velryb. Na Aljašce byly vybudovány vozové silnice, mosty, koleje, přístavy a trajekty. Ve 20. století s rozvojem letectví vláda podporovala výstavbu a údržbu letišť. Letecká doprava je vzhledem ke geografickému uzpůsobení velmi důležitá. Do mnoha částí Aljašky je to jediný možný způsob dopravy. Klima je zde velice proměnlivé. V létě se teploty pohybují kolem 10 – 20 stupňů, na některých místech i více, v zimě teplota klesá až na -50 stupňů. Zajímavé také je, že v létě denní světlo trvá kolem 20ti hodin.

Jak moje dobrodružství vlastně začalo. Jakmile jsme si zařídili práci, už zbývalo jen nastoupit do letadla a vzhůru na druhý konec světa. Praha – Amsterdam – Cincinnati – Anchorage. Po únavném 20ti hodinovém cestování, kdy jsme přiletěli na mezinárodní letiště v Anchorage, a já zjistila, že mi slavná letecká společnost ztratila všechny kufry, nás čekala noc strávená na letišti. Druhý den po návštěvě místních úřadů jsme se vydali k našemu zaměstnavateli. Čekalo na nás malé pochybně vypadající letadélko, které přepravovalo cca 20 pracovníků různé národnosti. K našemu překvapení už na letišti slyšíme náš krásný rodný jazyk. Mezi spolupracovníky různé národnosti se sešlo mimo jiné hodně Slováků a také jeden Čech. Let plný houpavých turbulencí trval asi 40 minut. Poté jsme přistáli na malém letišti v městečku King Salmon, nacházející se na jihovýchodě Aljašky. Tam na nás již čekala otřískaná transportní dodávka, do které nás naložili a jeli jsme rovnou do malé rybářské vesničky Naknek. Podle sčítání lidu v roce 2000 žilo v Nakneku pouhých 678 obyvatel, žijících se převážně rybolovem a zpracováním ryb. V letních měsících se počet obyvatel minimálně zdvojnásobuje v důsledku příjezdu sezónních pracovníků do továren na zpracování ryb, jako např. Leader Creek Fisheries – společnost, u které jsem byla každé léto zaměstnána.

Ubytování nás nejdříve trochu vyděsilo, později se stalo naším domovem. Od podpisu pracovní smlouvy mi bylo jasné, že není již úniku. Po proškolení bezpečnosti práce a pracovních podmínek mi bylo řečeno, že mým místem bude výroba lososího kaviáru v ROE room a že druhý den již nastupuji. Po pár dnech se výroba rozjela na plné obrátky a nezastavili jsme se po celých 5 týdnů. Práce v různých rybárnách se na Aljašce prakticky neodlišuje, srovnatelné jsou i finanční podmínky. Ryby ke zpracování se přijímají z malých rybářských lodí, ze kterých jsou přečerpávány velkými vysavači. Skrz dlouhé trubky se dostávají z pobřeží do velkého skladovacího prostoru na ryby v areálu našeho zaměstnavatele, kde po jisté době dojde k jejich úhynu udušením. Další postup je již v rukou osazenstva rybárny. Ryby v různých fázích zpracování probíhají přes tři místnosti, tzv. fish house, fillet a packing room. V místnosti zvané fish house dochází k oddělování a roztřídění rybích vnitřností. Tato práce je mezi pracovníky nejméně kladně hodnocena, neboť místnost zrovna nevoní a člověk je od vnitřností špinavý od hlavy až k patě. Poté stroj přemístí ryby přes vodní koupel na fillet room, kde pracovníci s ostrými noži ořezávají ploutve a odkostují půlky ryb. Pracovníci stojí u dlouhých pásů, které se pohybují neuvěřitelnou rychlostí. K zpříjemnění pracovní atmosféry slouží velmi hlasitá hudba s dynamickými hity, při kterých vedoucí, tzv. supervisorové převážně filipínské národnosti tančí mezi pracovníky. Při práci s noži docházelo často únavou k pracovním úrazům. Odkostěné půlky se nechají zmrazit, v místnosti zvané packing room je pracovníci zabalí a připraví k expedici. ROE room, pozice kde jsem pracovala, byla dle mého názoru tím nejlepším, co jsem

Odčerpávání ryb.

foto: Pavla Batková

mohla schytat. V této místnosti pracovalo cca 15 lidí, včetně věčně vysmátých pracovníků japonské národnosti, kteří si na svoji expedici kaviáru do japonských restaurací sami dohlíželi. Kvůli jazykové bariéře s nimi byla někdy komunikace velice obtížná. Kaviár se zde dle druhu a kvality roztřídil, ne-

chal nasolit ve stoprocentním solném roztoku v tzv. agitátorech. Co se týče pracovníků, v rybím průmyslu zde najdete zejména lidi z nejnižších vrstev společnosti, emigranty z nejrozličnějších koutů světa, ale se stávající celosvětovou krizí i rodilé Američany. V letní sezoně sem přijíždí studenti jak z USA, z Jižní Ameriky, tak z východní, střední Evropy a Asie.

Třídění kaviáru podle druhu a kvality. foto: Pavla Batková

Mezi nejpracovnější národy se zde počítají zejména pracovníci ukrajinské, české a slovenské národnosti. Práce je velmi tvrdá. Haly jsou značně neúrodné, chladné, hlučné. Pracovní doba záleží na množství vylovených ryb. Ve špičce sezóny je 16ti hodinová délka směny denní minimum. Víkendové volno zde neexistuje, pracuje se non-stop. Jsou-li ryby, musí se pracovat. Svoje místo si zde vysloužíte právě tím, že jste schopni těžce pracovat a bez jakýchkoli výmluv. Ukážete-li, že umíte opravdu makat a supervisor si vás všimne, dostanete práci o mnoho méně fyzicky náročnější, ale za to stejně finančně ohodnocenou. Právě proto bývá o určitou práci někdy doslova boj.

Fyzická náročnost práce je dána již samotnou délkou pracovní doby, ale také pozicí, na které se nacházíte. Ibuprofen je vedle zubního kartáčku a spacáku zaměstnavatelem již na seznamu nezbytných věcí, které si s sebou musí přivést každý pracovník. Většina pracovníků je nucena užívat prášky proti bolesti, chtějí-li sezónu dokončit. Téměř každý má větší či menší problémy s bolestmi rukou a zad. Nejvíce trpí prsty, zápěstí, šlachy a záda. Po takové fyzicky náročné práci každému vyhládne, ovšem ne všechna strava byla pro evropské pracovníky požitelná jako např. chilli náčyp. U zaměstnavatele byla strava požitelná, ne však zrovna chutná. O to více jsme si pak užívali na našich cestách Evropanům dobře známou stravu ze sice nezdravých, avšak chuťově nesrovnatelných fast foodů.

Co bylo ovšem největším překvapením, které jsem po příjezdu zažila, bylo zjištění, že po téměř celodenním hle-

dání signálu v areálu zaměstnavatele, jsem vůbec žádný ne našla. Bez společenské místnosti s internetem a telefonních budek by nám chybělo jakékoliv spojení s domovem. Ovšem často internet nefungoval a tak nám nezbývalo než vydat se do 4 km vzdálené internetem vybavené knihovny. Ve špičce sezóny však ani taková varianta nepřicházela v úvahu, tak se stávalo, že jsem o sobě nedala delší dobu nikomu vědět.

Z pracovního stereotypu nebylo úniku, i když volný čas nebyl vždy plně využit ke spánku. Obzvláště když sousedíte v pokoji na jedné straně s Čechy a Slováky a na druhé s ukrajinským národem. Naši sousedé, někdy velice hluční jak se ukázalo, razili pravidlo „kdo nepije s námi pije proti nám“. A protože sousedské vztahy se mají v dobrém udržovat, ocitli jsme se nejednou na ukrajinské párty, kde se pila jak jinak než vodka a slivovice.

První setkání s medvědem jsem zažila právě při takových večerech. Medvědi, kteří z rybárny cítí vůni ryb se za vidinou snadného úlovku lososů každý večer stahují do areálu našeho zaměstnavatele. Jednoho večera, když tak stojíme před pokojem a dýcháme čerstvého vzduchu, slyšíme divný zvuk. Jak když se kolem valí hrouda něčeho obrovského, neidentifikovatelného. Za tou hroudou veselý pracovník, nejspíše posilněn alkoholem, běžel, co mu dech stačil a křičel: „chytím medvěda, foťte to!“ V takové situaci vám rozum zůstane stát a říkáte si, že někteří lidé mají více štěstí než rozum. Na častá setkání s medvědy jsou místní již zvyklí. Ovšem pro zahraniční pracovníky je takové setkání zvláštní událostí. Ne jedenkrát se stalo, že po tom, co jsme se dozvěděli o tom, že se medvěd nachází v blízkosti haly, všichni jsme okamžitě zanechali práce a běželi ven, každý toužil medvěda vidět. Mnohdy jsme běhali po celém areálu za účelem spatřit medvěda. Čím blíže, tím lépe. Před nebezpečím příliš blízkého setkání s medvědy jsme byli

Přístav.

foto: Pavla Batková

opakovaně varováni zaměstnavatelem. Na frekvenci výskytu medvědů obzvláště na místech poblíž kuchyně, či příjmu ryb nás upozorňovaly varovné cedule. O životě medvědů na Aljašce vám ale budu vyprávět v příští části.

Pavla Batková

SDRUŽENÍ TECHNICKÝCH SPORTŮ V R. 2009

V roce 1972 jsme převzali do užívání bývalou kancelář traktorky, ze které jsme upravili klubovnu pro potřeby leteckých modelářů. V této době nastává snad největší rozkvět činnosti, pod vedením Jaroslava Vinčara

Na vyhlídce v Hruboskalsku.

foto: Jiří Kaňa

ra se utvořila parta asi 15 modelářů, která dosahovala pěkných výsledků při okresních i krajských soutěžích větroňů, posléze i s motorovými modely. Koncem osmdesátých let byla činnost modelářů na dlouhou dobu přerušena. Teprve loni na podzim vznikl kroužek modelářů v základní škole. Hned po jeho vzniku se začaly hledat prostory, které by modelářům vyhovovaly více, hlavně proto, že ve školních prostorách není možné nechávat rozdělané modely na lavicích. Řešení se našlo v naší dílně, tu však bylo nutno napřed opravit. Do oprav jsme se pustili hned začátkem letošního roku. Nejvíce práce nám dala oprava zatékající střechy a stropu pod ní, v dobrém stavu nebyla ani podlaha. Práce se zdařila a po dvaceti letech naše klubovna znovu ožila hlasy mladých modelářů. Na starosti je má znovu Jara Vinčar, který jim postupně předává své dovednosti.

Ve dnech 5. a 6. června jsme uspořádali tradiční autobusový zájezd. Jako už několikrát rok byl autobus plně obsazen, zájezdu se zúčastnilo celkem 48 zájemců. Po třech předchozích letech, kdy jsme jezdili poznávat krásy Slovenska, jsme se vrátili do Čech – do přírody a památek Českého ráje. Viděli jsme hrad Valdštejn, prošli jsme se

Hruboskalskem – obdivovali jsme skalní město s krásnou Mariánskou vyhlídkou a Dračím zubem z filmu Jak dostat tatínka do polepšovny. Noc jsme strávili v kempu Sedmihorky, kde nemohl chybět táborák s opékáním špekáčků a degustací vzorků přivezených nápojů. Druhý den ráno jsme se vydali na prohlídku pohádkového zámku Sychrov, kde byla natáčena část Zlatovlásky. Na zámeckém nádvoří nás uvítaly fanfáry z věže, uvnitř nás překvapily bohatě vybavené interiéry, bohužel už bez Zlatovlásky. Následovala „krátká“ prohlídka podtroseckých údolí s rybníky Vidlák a Věžák. Tato se však poněkud protáhla díky uzavírce značené stezky a zhoršení počasí, někteří účastníci ji dokonce prohlásili za „poněkud delší“. Na závěr putování nás čekala ještě prohlídka vesnické památkové rezervace Vesec u Sobotky.

Už na zájezdě jsme domlouvali organizaci další naší pravidelné akce – předprázdninového běhu pod Svatojánekem, který pořádáme těsně před prázdninami pro naše školáky. Letos proběhl 17. června s účastí téměř 100 závodníků z 1. – 6. třídy. Měli za úkol zdolat celkem deset disciplín a navíc se proběhnout přírodou kolem Svatojánu. Pro vítěze byly odměnou diplomy s něčím sladkým, pro ostatní také něco sladkého. Pro všechny navíc den odpočinku od školních povinností. Konec závodu odtroubil na mysliveckou trubku Vašek Nečas, který také nechal vystřelit mladé zájemce z opravdové myslivecké flinty.

Jiří Kaňa

Start předprázdninového běhu.

foto: Jiří Kaňa

SPORT

FOTBAL NA PODZIM 2009

Vážení sportovní přátelé, zvláště příznivci šitbořické kopané. Podělsí odmlce jsme pro Vás připravili souhrn podzimní části našich družstev – mladších a starších žáků

hrající za Družstevník Nikolčice, dorostu a mužů.

Na úvod pár slov k našim žákům. Jak zajisté víte, naši žáci jsou v této sezóně na hostování v Družstevníku Nikolčice, jmenovitě Petr Chloupek, Josef Košvica, David Bureš, Jan Konečný, Tomáš Lengál, Zbyněk Nečas a To-

máš Bureš. Zde došlo ke sloučení čtyř oddílů (TJ Sokol Šitbořice, Družstevník Nikolčice, Sokol Křepice a Sokol Velké Němčice) do jednoho a to nejen z hlediska zkvalitnění družstev, ale i z nedostatku mladších a strašších žáků, kteří hrají v krajské soutěži. V přiložených tabulkách si můžete sami udělat obrázek o tom, jak se jim v soutěži daří, popřípadě nedaří. Nejlepším střelcem v kat. mladších žáků je Patrik Bártl s 20 brankami.

I. třída starších žáků – skupina B

1.	Mor. Krumlov	11	8	3	0	24: 9	27
2.	Vojkovice	11	8	2	1	26: 8	26
3.	Ivančice	11	7	2	2	29: 12	23
4.	Kohoutovice	11	5	2	4	18: 12	17
5.	Zastávka	11	5	2	4	17: 11	17
6.	Zbýšov	11	4	4	3	29: 19	16
7.	St. Lískovec	11	3	5	3	24: 22	14
8.	Mirotav	11	4	2	5	15: 16	14
9.	Tasovice	11	3	2	6	16: 22	11
10.	Vel. Pavlovice	11	3	1	7	13: 26	10
11.	Nikolčice	11	2	2	7	14: 22	8
12.	Mor. Slávia Brno	11	0	1	10	10: 56	1

I. třída mladších žáků – skupina B

1.	Nikolčice	11	9	1	1	42: 10	28
2.	Kohoutovice	11	8	2	1	34: 4	26
3.	Mor. Krumlov	11	8	0	3	28: 7	24
4.	St. Lískovec	11	7	1	3	36: 14	22
5.	Ivančice	11	6	3	2	38: 13	21
6.	Mor. Slávia Brno	11	5	1	5	17: 17	16
7.	Zbýšov	11	5	0	6	26: 23	15
8.	Zastávka	11	5	0	6	19: 20	15
9.	Vojkovice	11	4	0	7	18: 31	12
10.	Vel. Pavlovice	11	3	0	8	14: 40	9
11.	Tasovice	11	1	1	9	3: 50	4
12.	Mirotav	11	0	1	10	5: 51	1

Družstvo mužů v této sezóně doznalo větších změn. D. Urban ukončil hostování, J. a R. Petrlovi si prodloužili přestávku mezi novými ročníky, P. Konečný, P. Daniel a M. Majer jsou na hostování v Diváčích, M. Kluska byl uvolněn na hostování do Nikolčic a dále někteří hráči jsou zdravotně delší dobu mimo hru. Např. B. Sáček, ale i další hráči byli delší dobu na seznamu marodů (D. Wilczek, D. Konečný, D. Hanák, Fr. Hopjan). Takže už někdy od poloviny soutěže jsme museli využívat služeb naší nejlepších dorostenců a to jmenovitě L. Chloupka a R. Košovice, kteří svými výkony předčili i některé hráče základní sestavy.

Letošní sezónu jsme začínali 09.08.2009 na domácím hřišti proti Kobylí a to prohrou. První body jsme si

připsali až v 6 kole a to domácí remízou s Brumovicemi, když Fr. Hopjan vyrovnával na konečných 2:2 ve čtvrté minutě nastavení. Plně jsme bodovali až v 10 kole nad nováčkem v soutěži Velký Dvorem 5:1. Překvapivý výsledek jsme uhráli na hřišti druhých Velkých Pavlovic „B“ a to 3:3. Některé zápasy se pro nás vyvíjeli slibně např. ve Vranovcích nebo v Ivani, kdy jsme se vždy ujali vedení 2:0 resp. 1:0, ale ani jeden ze zápasů jsme nedotáhli do bodového zisku. Celkově jsme uhráli 7 bodů se skórem 20:34 a obsadili poslední 14 příčku.

Po letní přípravě každý z nás byl přesvědčen, že loňská sezóna se už nebude opakovat, ale to jsme se velice spletli. Opět jsme tam, kde jsme byli před rokem. Herní projev již od prvního mistrovského zápasu nám naznačil, kde máme největší slabinu a to hlavně v záložní řadě. Pokud chceme i na další sezónu zachovat III. třídu budeme muset hlavně zkvalitnit mezihru, kdy velmi složitě zakládáme protiútoky a pak po zbytečné ztrátě míče nabízíme soupeři velké množství šancí ke skórování.

III. třída - skupina B

1.	Krumvíř	13	12	1	0	46: 6	37
2.	Křepice	13	10	2	1	38: 15	32
3.	V. Pavlovice B	13	8	3	2	42: 16	27
4.	V. Němčice	13	7	2	4	30: 22	23
5.	Ivaň	13	7	1	5	30: 31	22
6.	Kobylí	13	6	3	4	20: 18	21
7.	Vranovice	13	5	3	5	27: 35	18
8.	Brumovice	13	4	3	6	24: 30	15
9.	Uherčice	13	4	3	6	21: 29	15
10.	Vrbice	13	4	2	7	26: 27	14
11.	Pouzdřany	13	2	3	8	19: 38	9
12.	Boleradice	13	2	2	9	20: 37	8
13.	V. Dvůr	13	2	2	9	14: 39	8
14.	Šitbořice	13	1	4	8	20: 34	7

Odehrané zápasy

Šitbořice	Kobylí	0:1
Šitbořice	Pouzdřany	1:2
Křepice	Šitbořice	4:0
Šitbořice	V. Němčice	1:3
Krumvíř	Šitbořice	5:0
Šitbořice	Brumovice	2:2
Vranovice	Šitbořice	3:2
Šitbořice	Vrbice	1:1
V. Pavlovice B	Šitbořice	3:3
Šitbořice	V. Dvůr	5:1
Boleradice	Šitbořice	4:2
Šitbořice	Uherčice	1:1
Ivaň	Šitbořice	4:2

Přehled střelců: T. Podlucky 6, J. Běloušek 3, M. Bartoněk 2, M. Stříbrnský 2, M. Tomanec 2, Fr. Hopjan 1, Rob. Petrla 1, M. Konečný 1, V. Navrátil 1, M. Bedřich 1.

Do zimní přípravy, která začne ve druhém lednovém týdnu 2010, se zapojí ke stávajícímu týmu další čtyři hráči. Z hostování v Nikolčicích se vrací M. Kluska, z Vojkovic přijde posílit mužstvo Roman Kresa a po půlroční pauze bratři J. a R. Petrovi. S předstihem bylo zamluveno pro 7 přípravných zápasů hřiště s umělým povrchem v Otnicích. Dále součástí zimní přípravy bude soustředění nedaleko Nového Města na Moravě u Tří studní, které bude ve dnech od 11. 02. do 14. 02. 2010.

Doufáme, že nejen dobrá zimní příprava, ale hlavně odhodlání všech hráčů se v každém zápase poprat v jarní části o 3 body, které by nám zachovaly III. třídu i pro ročník 2010/11 v Šitbořicích. K tomu jim popřejme hodně sportovního štěstí a aby se všem hráčům vyhýbala zranění.

Družstvo dorostu v letošním ročníku doznalo také velkých změn. Do kategorie dospělí odešli M. Stříbrnský, M. Bartoněk a Rob. Petrla a z žáků přišel pouze J. Novotný. I přes tyto změny mají dorostenci šanci hrát v klidném středu tabulky v okresním přeboru. Tomuto nasvědčuje i většina zápasů až na čtyři výjimky, kdy skóre více připomíná hokejový než fotbalový zápas.

Okresní přebor dorostu

1.	V. Nēm. / Křep. A	13	12	1	0	62: 7	37
2.	Nosislav	13	10	1	2	66: 11	31
3.	Tvrdonice A	13	10	0	3	67: 10	30
4.	Mikulov	13	9	0	4	50: 18	27
5.	Bořetice	13	8	2	3	49: 25	26
6.	Ch. N. Ves	13	8	2	3	45: 29	26
7.	Rakvice	13	8	2	3	33: 22	26
8.	Strachotín	13	6	2	5	22: 30	20
9.	Lanžhot	13	5	1	7	37: 32	16
10.	Zaječí	13	4	1	8	25: 57	13
11.	Šitbořice	13	3	2	8	22: 57	11
12.	Hlohovec	13	2	2	9	13: 46	8
13.	Kobylí	14	2	1	11	16: 61	7
14.	Kostice	13	2	0	11	16: 48	6
15.	Vranovice	13	0	1	12	11: 81	1

Odehrané zápasy

Šitbořice	Hlohovec	1:0
Bořetice	Šitbořice	8:2
Šitbořice	V. Nēm. /Křep. A	1:4
Nosislav	Šitbořice	9:1
Šitbořice	Ch. N. Ves	3:4

Zaječí	Šitbořice	4:2
Šitbořice	Vranovice	4:3
Rakvice	Šitbořice	9:0
Šitbořice	Tvrdonice A	0:1
Lanžhot	Šitbořice	4:4
Šitbořice	Strachotín	2:1
Mikulov	Šitbořice	9:1
Kobylí	Šitbořice	1:1

Družstvo dorostu. Nahoře zleva: P. Konečný, L. Chloupek, M. Bureš, M. Matýšek, T. Zelinka, J. Viktorín, M. Matuška. Dole zleva: P. Kaňa, J. Konečný, R. Košvica, J. Novotný, J. Kalina

Přehled střelců: R. Košvica 9, M. Matýšek 3, M. Matuška 3, V. Zoubek 2, Novotný 2, L. Chloupek 2, P. Kaňa 1

Začátek jarní části byl OFS Břeclav stanoven na 28.03.2010. Družstvo dospělí hraje od 15.00 hod. v Pouzdřanech a družstvo dorostu hraje od 12.45 hod. v Hlohovci. První domácí zápasy se sehrají v následujícím týdnu tj. 04.04.2010 – muži hostí od 15.30 hod. Křepice a dorost od 13.15 hod. Bořetice. V pátek 02.04.2010 bude dorost dohrávat na domácím hřišti odložené utkání z podzimu kdy od 15.00 hod. hostí Kostice.

Termíny a soupeři pro přípravné zápasy budou zveřejněny ve vitríně, která je umístěná na hospodě U Kašparů.

Chtěl bych všem našim sponzorům, diváků a divákám poděkovat za vaši přízeň a za pěkné návštěvy nejen na domácích zápasech.

Dále Vám za oddíl kopané chci popřát Veselé Vánoce a šťastný Nový rok 2010.

Martin Kříž

FLORBAL V ŠITBOŘICÍCH ŽIJE

Florbalový oddíl FbC Aligators, který sdružuje hráče z Orla jednoty Šitbořice, TJ Sokol Klobouky u Brna, TJ Sokol Brumovice a ZŠ Těšany, slaví velké úspěchy. V loňském roce hrál mužský A tým 2. ligu, B tým Jihomoravskou ligu. Ženy hrály 2. ligu žen a postoupily do 1. ligy žen, dorostenky skončily na třetím místě v Jihomoravské lize dorostenek. Junioři a starší žáci bojovali v prostřední části tabulky nejvyšší Jihomoravské soutěže.

V letošní sezóně jsme naše družstva rozšířili o družstvo žákyň a družstvo mladších žáků. Celý loňský rok se na vstup do soutěže připravovali. Družstvo žákyň, skládající se z 90 % z hráček Šitbořic, již odehrálo 12 zápasů, z nichž jen 4 prohrálo, což je pro nováčka soutěže úspěch.

Liga žákyň – divize VI

#	Družstvo	Z	V	R	P	B	BV	BO	BR
1.	SK Snipers Slavčín	12	10	0	2	30	34	7	27
2.	AC Uherský Brod	12	9	1	2	28	44	10	34
3.	FbC Aligators Orel Šitbořice	12	6	2	4	20	23	20	3
4.	TJ Sokol Brno Židenice	12	2	0	10	6	8	44	-36
5.	ZŠ Horní	12	1	1	10	4	8	36	-28

Trénink žáků ZŠ Šitbořice.

foto: Jaroslav Hála

Dále se účastníme s našimi nejmladšími hráči spousty turnajů, a to jak v rámci školního kroužku, tak i na turnajích, pořádaných naším florbalovým oddílem. Pravidelně probíhají tréninky pro soutěžní družstva v ZŠ v Těšanech, v Šitbořické sokolovně, v MěSOŠ v Kloboukách u Brna a ve Slavkově, kde je hřiště soutěžních rozměrů. Trénujeme chlapce i děvčata od první třídy až po vysokou školu.

Mladší žáci Orel – divize Jih

1.	Šlapanice	6	18	39:7
2.	Šitbořice	6	9	21:18
3.	Brno-Bohunice	6	6	16:34
4.	Dolní Bojanovice	6	3	4:21

Muži Orel – divize Jih

1	Boskovice	6	18	63:11
2	Šitbořice	6	12	25:23
3	Dolní Bojanovice	6	12	28:28
4	Šlapanice	6	10	35:22
5	Vyškov	6	8	31:41
6	Brno-Bohunice	5	6	18:25
7	Velké Opatovice	7	4	23:45
8	Drnovice	6	0	25:53

Jaroslav Hála,
předseda FbC Aligators

foto: Jaroslav Hála